

En Forbryders Selvbiografi.

Udgivet af Dr. med. *K. K. K. Lundsgaard.*

Udgiveren af nedenstaaende Selvbiografi kunde ønske at gøre rede for dens Tilblivelse og sige et Par Ord om dens Forfatter.

Vi lærte hinanden at kende i Sommeren 1905, da han, som flere Gange tidligere, var indlagt paa Ladegaarden. Her hændte det en Dag, at han blev uenig med Autoriteterne; det begyndte med Mundhuggeri og gik over til Haandgribeligheder; han maatte overmandes og indespærres, men sprængte den aflaaede Dør og gik i sin blinde Rasen løs paa Opsynsmændene, der atter maatte overmande ham og lægge ham i Haandjærn, som han imidlertid øjeblikkelig sprængte.

Da de Magtmidler, der indenfor Ladegaardens Mure stod til Raadighed, hermed vare udtømte, forlangte Anstaltens Inspektør, at den i sit Raseri fuldstændig utilregnelige Mand skulde henvises til Sygeafdelingen, for hvis Læge, der da var bortrejst, jeg fungerede.

Ankommen paa Sygestuen og bragt til Sengs faldt han snart til Ro, dog forsøgte han et Par Timer senere at gøre Brud paa Disciplinen ved uden Tilladelse at forlade sin Seng og nægte atter at lægge sig. Han blev da gjort opmærksom paa, at saafremt han ikke rettede sig efter Læ-

gens Forskrifter, vilde man ikke beholde ham, og der blev givet ham en Times Betænkningstid. Inden Udløbet af denne laa han atter i sin Seng og blev dér stille og roligt i 5 Døgn uden at beklage sig, skønt det var tydeligt at mærke, hvor den fuldstændige Uvirksomhed pinte ham. Under Sengelejet havde han været føjelig i enhver Henseende, men mut og tvær.

Da han 6te Døgn fik Tilladelse til at staa op, blev han noget livligere, hans Indesluttethed tabte sig, det mutte og tvære Væsen ligeledes, og han afslørede sig til Slut som en ret livlig, jovial Person med et tilsyneladende godt Hjærtelag. I korte Perioder kunde han dog atter være mørk i Sind; men i de 5—6 Uger, han opholdt sig paa Sygeafdelingen, opførte han sig eksemplarisk.

Han var i Besiddelse af en god Del Selvkritik baade overfor sit eget Ydre, som han ofte og længe ad Gangen holdt af at betragte i sit Lommespejl, og som han pyntede paa, saavidt de forhaandenværende Midler tillod det; men ogsaa overfor sit indre Værd. Han var klar over, at det Samfund, han var nødsaget til at leve i, ikke havde tænkt paa at indrette sig for ham og hans Lige; ude mellem fri Folk passede han ikke, og Straffemidlerne havde aldrig haft gavnlig Indflydelse paa ham.

Under hans Lediggang blev det snart indlysende, at han trængte til Beskæftigelse, Bøger, man gav ham at læse i, kunde ikke faa hans urolige Sind i Ro, og egentligt Arbejde kunde ikke skaffes til Veje. Jeg foreslog ham da en Dag at skrive sit Levnedsløb. Han troede straks, man vilde have ham tilbedste, men da han først blev bevæget til at begynde, greb Arbejdet ham med en Interesse, der vistnok mest forbavsede ham selv, og som kun fandt et Sidestykke i hans Interesse for og Kærlighed til Blomster; en lille af-

skaaren Blomst kunde glæde ham Dage igennem, hans Ansigt kunde lyse ved Synet af den, han plejede og passede den, og jeg er ikke vis paa, at han ikke i Enrum talte til den, som om det havde været et levende Væsen.

Man saa ham, efterat Arbejdet var begyndt, daglig Timevis igennem siddende paa en Bænk i den lille Sygehusgaard med sin Blomst i Knaphullet og ihærdigt arbejdende med Blyant og Vidskelæder.

Han skrev kun for Lægen og Sygeplejersken (»den Herre og Dame«), vi fik Manuskriptet udleveret med 1 Ark ad Gangen, maatte forpligte os til ikke at vise det til andre og til straks efter Læsningen at aflevere det.

Hans Energi og Stadighed var beundringsværdig, kun én Gang var han ved at gaa i staa: da han kom til Beretningen om sin første Tugthusstraf, han nægtede da at skrive mere, blev atter indesluttet og mut og paa indtrængende Spørgsmaal om Grunden, svarede han, »at han havde gjort noget, han ikke holdt af at tale om, og som man vilde foragte ham for«. Han lod sig imidlertid bevæge til at fortsætte, og Arbejdet fuldførtes nu hurtigt, saaledes at det var afsluttet paa 10 Dage.

Derefter var hans Fred forbi, han averterede selv, at nu maatte han se at stikke af, han kunde ikke holde Uvirk-somheden ud. Først da Sygeplejersken inspirerede ham til et nyt Arbejde: en Skildring af Livet i Horsens Tugthus, kom der atter Ro over ham. Skildringen ender iøvrigt med et Digt »Fængselssangen«, der virkelig røber poetisk Aare.

Udgiveren af Selvbiografien ønsker ikke at give en udførlig Karakteristik af Forfatteren, som i det følgende skal tale for sig selv, men enkelte Træk fra hans Liv paa Sygeafdelingen maa jeg endnu have Lov at fremhæve for at vise, i hvor høj Grad han gjorde sig Umage for at gøre et godt Indtryk.

En Dag havde jeg foræret ham en Rulle Skraa med Løfte om at forny den, naar den var forbrugt. Da Sygeplejersken et Par Dage senere betroede mig, at der ikke var mere tilbage, fordi han havde delt med Kammeraterne, spurgte jeg ham, hvorledes det gik med Skraaen? Herpaa svarede han, at der endnu var noget til Rest, og dette Svar fik jeg ogsaa de følgende Dage, indtil en passende Tid var gaaet. — Nøjagtig det samme gentog sig ved de følgende Ruller Skraa, og jeg er ikke i Tvivl om, at hans Handlen her var dikteret paa den ene Side af Faren for at synes ubeskeden og paa den anden af den Følelse, at det ikke gik an at sige til Lægen, at han havde delt Tobak ud til Patienterne (da Skraaning er forbudt paa Sygeafdelingen).

Af andre Træk skal jeg endnu kun fremhæve, at han en Dag midt under et Mundhuggeri med en anden Patient pludselig løb ud af Stuen for, som han senere forklarede, »ikke at komme til at slaa«, han vilde nemlig gerne opføre sig ordentlig, »da man var god imod ham«. At dette virkelig var ment, viste han ogsaa ved at anmode Sygeplejersken om at gemme Spritlamperne, da han ikke kunde lade være med i et ubevogtet Øjeblik at drikke deres Indhold.

Da han fra Sygeafdelingen fik sin Frihed og tog ud til en Slægtning, skete det ikke med Illusionen om at kunne blive et bedre Menneske, han troede maaske, det kunde gaa, hvis han kunde faa Arbejde paa Landet og blive holdt borte fra Brændevin, men her i Byen, hvor han skulde drive rundt paa Gaden, gik det ikke længe, »her kom Tankerne, her kom Vennerne, og her fik han Brændevin, og saa var han færdig«.

Han besøgte mig efter min Opfordring et Par Gange

efter Udskrivningen, den sidste Gang er over $\frac{1}{2}$ Aar siden, og da saa det sort ud for ham, Arbejde kunde han ikke faa, og Penge havde han ikke, »og saa har man kun Valget imellem at betle og stjæle«. I første Tilfælde bliver man i hvert Fald »hugget og kommer i Tvangshuset, i sidste kan man være heldig og gaa fri«. Jeg kunde ikke nægte mig selv at bede ham om, hvis det blev til Indbrud, da ikke at lade det ske hos mig, hvor han nu kendte Lokalteterne. Han svarede paa denne Anmodning ved at strække sin Haand ud imod mig og sige: »Hr. Doktor, hvis jeg ikke faar noget at drikke, giver jeg Dem mit Ord paa, at det ikke skal blive hos Dem, men faar jeg Brændevin, ved jeg ikke hvad jeg gør, og saa maa De have mig undskyldt, om det skulde blive her.«

Om Forfatterens Familie skal jeg oplyse, at der saavidt jeg har kunnet kontrollere, ikke findes Forbrydere eller sindssyge i opadstigende Linie; Faderen har en Gang gjort et tentamen suicidii. Af hans Sødskende, der omtales i Levnedsløbet, er én paa Grund af forskellige Uregelmæssigheder sendt til en anden Verdensdel, de øvrige synes der intet at være at sige paa.

Til Slut kun et Par Ord om Formen, hvori Levnedsløbet fremkommer. Forfatterens Retskrivning og Interpunktion er fulgt slavisk, derimod har det været nødvendigt at foretage Inddeling af Stoffet, idet Manuskriptet danner et fortløbende Hele. Enkelte Steder har Forfatteren forkortet Sted- og Personnavne, paa andre Steder har Udgiveren foretaget en saadan Forkortelse. Endelig har Redaktionen forlangt et Par Udeladelser af Udfald og Sigtelser mod Autoriteterne¹⁾; disse Udfald er dog aldrig af en saadan Art, at Forfatterens som Regel ret nøgterne og forstandige Syn paa sit

¹⁾ Udeladelserne er betegnede med — — —

Forhold til Samfundet forrykkes. Et enkelt af de udeladte Steder indeholder en Meddelelse om, at han i c. 15 Aars Alderen begyndte at lide af Krampeanfald, der senere af og til har indfundet sig; disse, der ifølge omstaaende Lægeattest ere epileptiske, har maaske spillet en Rolle for nogle af hans Handlinger.

Levnedsløbet blev, som allerede én Gang sagt, først skreven for Lægen og Sygeplejersken med Paalæg om dybeste Diskretion; ved Udskrivningen fra Ladegaarden har han foræret mig det, og da jeg havde forklaret ham, at andre end jeg maaske havde Interesse af hans Arbejde for gennem det at søge Forstaaelse af den ulykkeligt stillede Klasse Mennesker, han tilhørte, gav han mig fri Dispositionsret over det.

K. K. K. Lundsgaard.

Af Politiets Akter fremgaar, at Levnedsløbets Forfatter er født d. 11. Maj 1873 i København, døbt i Frelsens Kirke, Søn af en Arbejdsmand og dennes Hustru, hos hvem han hele sin Barndom var tilhuse. Fra d. 3. Juli 1886 til d. 19. Marts 1888 paadrog han sig 7 Straffedomme for Tyveri, alle med det Udfald, at han blev straffet med Ris, i 1888, da han fyldte 15 Aar, indtraf endnu 2 Tyveridomme, hvorved han idømtes Straf af Rottingslag, i 1889 endvidere en Dom for Betleri (6 Dage simpelt Fængsel). 1. Septbr. 1892 blev han ved Holsteinborg Birk for Brandstiftelse anset med Straf af Forbedringshusarbejde i 1½ Aar, i 1895 dømtes han for Betleri i Kbh. til Tvangsarbejde, i 1896 2 Gange samme Sted for Tyveri til henholdsvis Fængsel paa Vand og Brød og Fængsel paa sædv. Fangekost, i 1898 for Tyveri udenfor Kbh. til Forbedringshusarbejde i 8 Maaneder, 1899 for Tyveri til lige Straf i 18 Maaneder, i 1901 for samme Forbrydelse til samme Straf. Endelig blev han i 1903 af Kriminalretten atter for Tyveri dømt til som utilregnelig af Øvrigheden at tages i Forvaring, men ved Højesterets Dom af 27. Juli s. A. dømtes han i Stedet for til Tugthusarbejde i 2 Aar. Han udstod denne Straf i Horsens Strafanstalt, hvorfra han løslodes d. 31. Juli 1905. Senere har Politi og Ret ikke haft Lejlighed til at beskæftige sig med ham.

HRJ/1903. 208 (U/R B 269)

Under den sidste Sag afgav Overlægen ved Kommunehospitalets 6. Afdeling, hvor han var indlagt til Observation, under 24. April 1903 følgende Erklæring:

»Som Resultat af min Observation af Arrestanten C. C. N., og som Grundlag for Bedømmelsen af hans Tilregnelighed skal jeg meddele:

Arrestanten har jo gentagne Gange været under Observation og er gjort til Genstand for adskillige Erklæringer fra forskellige kyndige Læger, hvis Udtalelser stemme overens, saa at det vel kan anses for overflødigt atter at gengive hans Sygehistorie og Livshistorie.

Alle Erklæringerne gaa ud paa, hvad der ogsaa er min Opfattelse af ham, at han er et fra første Færd af degenereret, noget imbecilt Individ, der fra sin Barndom eller tidlige Ungdom, (vistnok fra 14 eller 16 Aars Alderen) har lidt af Epilepsi og tillige fra Ungdommen har hengivet sig til Udskejelser i Retning af Drik. Han er til Stadighed i betydelig Grad abnorm, underkastet periodiske Stemningssvingninger, yderst irriteret og umedgørlig, vistnok især i de Perioder, hvor Stemningen er trykket, medens han til andre Tider kan være ganske fredelig. Han har næsten ingen Lyst eller Udholdenhed til Arbejde, har sjældent, naar han havde paataget sig en Kondition, holdt den Tid ud, hvortil han havde forpligtet sig; han føler kun Lyst til at drive om og svire, han drikker — siger han — saa meget, han kan faa. Han mangler ganske Følelse for det urigtige i at stjæle og giver uden Modstand efter, naar Lysten dertil kommer op i ham; udover Omstrejfen og Drik synes han kun at have Interesse for at læse Romaner, medens han ganske mangler Interesse for almindelige sociale og politiske Spørgsmaal. Foruden sin permanente aandelige Svækkelsestilstand har han dels nogle Gange efter epileptiske Anfald frembudt kortvarige Sindsforstyrrelser, dels kommer han under Indvirkning af Alkohol og af Sindsbevægelser, især Vrede, let i en Tilstand af Ophidselse, hvori han handler ganske blindt efter Indskydelser.

Paa Hospitalet har han i det hele vist sig rolig og fredelig, let sløv; han har passet sig selv og givet sig meget lidt af med andre. Han er orienteret, ved Besked med sine Retssager og kan nogenlunde gøre Regnskab for sit Liv, men hans Hukommelse er ret daarlig og upræcis, han regner meget tarveligt ($7 \times 8 = 56$, $7 \times 12 = 82$), skriver ret ordentligt, men bogstaverer slet, kan læse, men er ikke til at formaa til at læse højt. Som allerede antydet er hans aandelige Synskreds meget begrænset, men han ved dog nogenlunde Besked med almindelige Livsforhold, medens han næsten mangler Skolekundskaber.

Om den verserende Sag udtaler han, at han ikke kan huske, at han har stjaalet Haandtasken. Han ved, at han den Dag havde

været paa Christianshavn og faaet flere Mæketoddyr, men angiver ikke at kunne huske, hvorledes han er kommen fra Christianshavn til den gamle By, eller hvem han var i Selskab med.

Paa Hospitalet har der vist sig Lejlighed til at konstatere, at han paavirkes stærkt af Spiritus. Det lykkedes ham nemlig at til-egne sig en Flaske Portvin, som han drak. Han blev beruset, og da han blev ført til den urolige Afdeling, blev han meget ophidset, slog om sig, var ret voldsom, skældte ud baade paa Mandsvogterne og Sygeplejerskerne og Reservelægen og var næsten ikke til at tale til Rette. Da han havde sovet Rusen ud, fortød han dog sin Optræden, som han kun tildels erindrede, og bad om Forladelse endog med Taarer i Øjnene.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt han har Ret i, at han ikke erindrer sin Forbrydelse, og hvor vidt han derfor maa kunne antages at have befundet sig i en saakaldt bevidstløs Tilstand, ser jeg mig ikke i Stand til at afgive nogen bestemt Erklæring. Det er i og for sig sandsynligt nok, at han ved Alkoholindvirkning forholdsvis let kan komme i en Tilstand, hvori han kun har en meget uklar Opfattelse af Omverdenen og bagefter ikke bevarer nogen Erindring om, hvad der er passeret, men da det ikke er konstateret, at han havde nydt større Kvantum Spiritus, og da hans hele Adfærd i Butikken og under Flugten ikke synes at vidne om nogen høj Grad af Beruselse, er det vel ikke sandsynligt, at det har været Tilfældet ved denne Lejlighed.

Med Hensyn til hans hele habituelle Tilstand maa jeg udtale, at C. C. N. er bleven Vaneforbryder paa Grund af sin medfødte eller i den tidligste Barndom erhvervede mangelfulde Organisation i Forbindelse med den Hjernelidelse, der maa antages at ligge til Grund for hans Epilepsi. Han maa betragtes som ganske upaavirkelig af Straf, og han er, som det tidligere er udtalt, naar han er paa fri Fod, en stadig Fare for Samfundet, om han end i Reglen kun begaar Ejendomsforbrydelser. Hans Tilstand synes omtrent at være uforandret siden Erklæringerne i 1897 og 98, og hans aandelige Abnormitet er saa fremtrædende, at han formentlig snarere hører hjemme paa en Anstalt, der er beregnet paa abnorme Individer, end paa en Straffeanstalt, der er beregnet paa normale Forbrydere."

Til yderligere Oplysning hidsættes endelig en af Inspektøren for Københavns Arrester under 19. Maj 1905 afgiven Erklæring om Forf.'s Væremaade i Fængslet:

•I Anledning af det ærede Kriminalkammers Forespørgsel af G. D. om Arrestanten C. C. N.s Væremaade i Fængslet undlader jeg ikke tjenstligst at meddele, at han, der jo har siddet her mange

Gange, paa alle, der ere komne i Berøring med ham, stedse ved sit sære, skulende Væsen har gjort Indtryk af ikke at være ganske normal.

Han arbejder ret flittigt, er orienteret og siger heller intet forvirret, men han er til Tider meget deprimeret, stirrer ud i Luftten med et tanketomt Blik og er næppe at formaa til at svare, medens han til andre Tider er livligere men da ofte ogsaa endnu vanskeligere at omgaas, idet han ved mindste Lejlighed, ja ganske uden en saadan bliver heftig og opfarende.

Under sit sidste Arrestophold har han eksempelvis uden forudgaaende Forhandling villet vise Fængselspræsten ud af Cellen med Bemærkning om, at han ikke havde haft Bud efter ham. Han blev yderst fornærmet paa en Betjent, fordi denne ikke lagde hans egne Benklæder, som han ønskede at spare paa og derfor ombyttede med Fængselsbenklæder, sammen med tilstrækkelig Omhu, og han har protesteret højlydt mod at blive klippet paa Maskine, saa at man har maattet gaa ind paa at skaane hans Frisure ved at lade ham behandle ganske let med en Saks.

At man saaledes lempet sig igennem med ham ved Imødekommenhed og Formaninger, har selvfølgelig sin Grund i, at man — som alt antydte — ansér ham for ude af Stand til at opføre sig som andre Mennesker og gaar af Vejen for at frænkale hans Heftighed, der efter min Mening vil kunde faa ham til at begaa en hvilken som helst Gerning, navnlig naar han er beruset.

Han er ikke uden Forstaaelse af, at der tages meget Hensyn til ham, og paaskønner det ogsaa til en vis Grad.

Om hans Hang til Spiritus har jeg hyppig talt med ham, og han siger stedse, at denne er ganske uovervindelig, naar han er ude, skønt han slet ikke savner Spiritus, naar han er i Fængsel. Derfor siger han ogsaa, at han har det allerbedst her, og han vilde helst blive her bestandig, naar han kunde have en lille Smule mere Frihed f. Eks. komme ud at arbejde udenfor Cellen.

Iøvrigt savner han intet her; hans Forældre ere døde, han er opdraget paa Flakkebjerg, kender derfor intet til sine Sødskenne og har heller ingen andre Paarørende, der interesserer ham eller interesserer sig for ham.

Paa min Forespørgsel, om han da ikke kunde lide at komme paa Ebberødgaard, hvor han før har været, svarede han, at det kan ikke hjælpe, thi skønt man har det godt der, er han vis paa, at han ikke kan blive der i Ro mere end et Par Maaneder, naar han kan løbe sin Vej — hvorfor ved han ikke.

Jeg nærer ikke ringeste Tvivl om, at han er ganske upaa-virkelig af Straf, og at en saadan med dens i en Fællesanstalt aldeles uundgaalige Fordringer til en for alle temmelig ensartet Disciplin maa være ham en stor og efter hans aandelige Stand-

punkt ufortjent Lidelse, hvorfor det saavel for Samfundet som for ham selv sikkert vilde være det bedste at søge ham uskadeliggjort under mildere Former.«

Til
Dommeren i 3die Kriminalkammer.

Redaktionen.

Selvbiografien.

Kjøbenhavn den 10/9 1905.

Forord.

Paa Opfordring, om at skrive mit Levnetløb, og maa-
ske ogsaa for at faa et Indblik, i mit Livshistorie, derfor
maa den Ærede Herre og Dame ikke vendte en Historie
eller Roman, eller noget lignende, men et Livs 30 Aars
Erindringer, og derfor haaber jeg at di Herre, og Dame,
vil Undskylde min mangelfulde skrift, og mine klodssede
bogstaver (eller Kragetær).

Med Agtelse

Carl

Da Vedkommende Herre og Dame Ønsker 30 Aars
Erindringer; er det meget Vaskeligt at følge Aar, for Aar,
fra jeg var saa lille som saa ...¹⁾, men derfor vil jeg dog
paa Forhaand sige dem, at det er ikke noget,? om ikke
helt Sørgeligt, saa dog heller ikke noget glædeligt Liv.

Jeg er Født i Kjøbenhavn (Christianshavn) Prindsesse-
gade Numer 48 opgang A, anden Sal den 11 Mai 1873.
Døbt og Konfirmeret i Vor Frelzers Kirke. (samme Steds).
den 17/4 1887. De første Barneaar maa jeg springe over,
for dem ved jeg intet om, undtagen, (efter min Moder For-
tællinger), var jeg altid min Faders Kæledæge. ligeledes
mine første Skoleaar i Christianshavns Friskole, men der-
imod i mi 9 eller 10 Aar og til min Konfirmation er den

¹⁾ Her tegner Forf. en ganske lille Mand.

Udg. Anm.

mange Ting som man i sit fremtidige Liv aldrig glemmer, saaledes kan jeg for Xsenpel huske at mine Kjære Forældre sled og sted for at skaffe Mad og Klæder til os Børn, min Fader Arbeidede paa Revshaløen lige til sin Dødsdag, godt lidt baade af sine overornede og sine Arbeidskammerater, det vidste di ham da ogsaa paa hans Begravelsesdag, jeg var ikke selv med, men min Moder har fortalt mig det. Min Moder Arbeidede i Tivoli i Restatør Nims Cafe Køken, fra om Midagen til om Natten Klokken 12 og 1, og jeg har mange gange om Natten staaet op naar Fader og mine Søskend sov, og gaaet ud at møde Moder, for hun var den, der altid, har omfattet sit Sorgens Barn med stor Kjærlighed, det har jeg følt mange gange i mit senere Liv, det staar saa tydelig for mig som det var sket for nogle dage siden og ikke for mange aar tilbage;

jeg har altid i mine Drengaar haft kløe i Fingrene, saaledes kan jeg for xsempel (dog di vigtigste) som min Moder altid plejede at hænge sin kjole paa Sengestolpen og i Lommen havde hun altid sine Penge naar saa Moder var gaaet i Seng laa jeg og lurede til hun var falden i Søvn. saa stod jeg op: og, en, to, tre, havde jeg en 5, eller 10, eller, 25 Øer, i Sengen, og naar jeg om Morgenenskulde i skole Kl 8, fik jeg altid mine enstruxer af Moder til jeg kom hjem, at passe mine mindre Sønskende det var jeg god til, og tillige anden Hugjerning, (saasom) Vaske Gulv og Trapper og vaske op, (Glas og) Postelin), saa der var rent og pent til Fader kom fra Arbeide,

men gaa i skole det var min Skræk, derimod var der en Bygning i —gade, som kaltes Jødens Bule, der kom jeg meget, tilige med nogle Skolekammerater som boede der, der var mange Familier, baade Fader, Moder, og Børn, som Drak. og hvordan det gik eller ikke gik, saa var jeg altid at træffe i Jødens Bule, i steden for at gaa i skole gik jeg mange gange i Bule? det er det rigtige Navn paa en meget fallelærdig Rønne. for der syntes jeg der var sjov og der lærte jeg og min Kammerater at drikke, og vi syntes

det var sjøv at drikke med Voxne Folk, baade Mænd og Kvinder. og vi lærte ogsaa, naar der ikke var Mad eller Drikke (Brændevin) i Huset, at tigge og mange gange at snatte, som di kalde det at (stjæle), den Pofision var vi Drengene snart øvede i, (men Krukken gaar saalænge til vands, saa den kommer hankeløs hjem.) og saaledes gik det ogsaa mig.

en Morgen som sædvanlig inden jeg gik i skole havde jeg været i min Moders lomme for at faa Penge til Bulen men til min store forbavselse da jeg fik at se de var 1 Krone og ikke en (5 Øre) som jeg troede det var, og i stedetfor at gaa op igjen med min Moders surt fortjente Penge gik jeg ikke som jeg skulde i skole, men som sædvanlig i Bulen og der var jeg og mine lige velset, naar vi blot havde Penge eller ogsaa maatte vi ud at skaffe nogle. min Moder har savnet sin Krone da hun skulde bruge den men den var væk min Ælste Broder troede Moder det ikke var og di mindre heller ikke, men Moder kom dog til det resultat at det var mig som var Gærningsmanden.

men jeg vil gaa tilbage til min Moders Krone og til Bulen hvor jeg kom hen og blev fuld, ja det lyder næsten utrolig en Dreng paa 10 a 11 Aar fuld i Brændevin, men sandt er de hvorlænge jeg var de ved jeg ikke, men da jeg begynde at blive Ædru ved Mælk som en kone havde hældt i mig da jeg var (døddrukken) for jeg skulde komme til at brække mig, for di var bange jeg skulde ligge og dø. men jeg kom dog over det, og tillige en snaps til oven paa For-skrækkelsen.

men det værste var tilbage, en Dag og Nat havde jeg ikke været hjemme og gaa hjem selv det turde jeg ikke? for Faders Spanskrør var ikke god at bides med, det vidste jeg af afaring. og Fader laa aldrig Fingrene imellen naar han slog og han slog haardt, derimod kunde Moder altid, og hun gjode det ogsaa bad Fader om at holde op naar hun mærkede at Fader var rigtig vred. men nogle dage efter blev to af mine Kammerater og jeg anholdt af Politiet

blev Aresteret,? kom i Forhør og en tid sætte i Fænglet, og dømt 10 slag Ris, det var den første større Sorg jeg voldte min Fader oog Moder, om det var den eneste vil det efterfølgende nok vise.

Jeg kan saa tydelig (i Tankerne) se min Fader da Fængselsporten blev lukket op for mig, han Ansigt var sørgmodigt, og hans Tale Venlig. og hvad der var det bedste, ingen Klø og ingen skænd naar jeg med Fader i Haanden kom hjem, ikke en gang blev det omtalt hvor jeg havde været i lang tid, men i skolen var det at mærke, baade paa Læreren, og Kammeraterne at di vidste det og der er altid nogle fromme Drengs som gjerne vil gjøre sin Inflydelse gældende, men der kom di til di rette, baade jeg og mine to Kammerater var bleven endnu mere uadskillelig altid holdt vi tre sammen, og det var min Moders største Sorg. dengang, hun har senere hen spurgt mig om dem. at dem maa jeg vogte mig for?

nu oprinder der en glad Tid for Tankerne, i mit 12 Aar fik jeg en Halvdagsplads paa et Savskæreri, der gik det godt en lille Tid, og mine Forældre havde vist allerede tænkt, at nu er det bedre, men jeg tør nok sige det blev være, for gaa i skole om Formidagen og paa Arbedet om eftermiddagen, det var en bitter Pille for mig at synke, og særlig i Barndommens glade Dage.

Ret længe kunde jeg ikke bringe Ugelønen hjem, før end jeg begyndt at gaa den forkerte vei, nu havde jeg ikke været i Bulen i lang tid og derhen gik mine Fjed, og for 2 kroner kan der købs meget sprut, og saa var jeg færdig igjen, ikke hjem i flere Dage, (ude omkring? det vil være meget vidtløftig og forklare hvor og det kan jeg heller ikke saa nøje huske, og det vil vist og saa trætte deen Ærede Læser alt for meget. ude omkring paa Gader og Stræder, at Tigge og snatte) men ret længe gik det ikke førend Politiet fik slaaet en Klo i os, som sædvanlig Aresteret, i

Arrest, Dømt, Ris, og ud, hjem, og Formaninger, og Taarer, i skole, og Prygl, og sidde over, naar jeg ikke kunde min Lækse, og det var tidt det gik paa, sidde over vil sige blive tilbage naar di andre Drengene gik hjem, og det var for det meste jeg og den ene af mine Kanmerater, men vi fandt paa Raad, uden for Skoleviduet gik en Tagrende ned til Enspektørens Have der kravlede vi Drengene ned og op paa Lysthuset, og op paa ring muren som gaar uden om Haven, og ned paa Gaden, og saa i en fart hjem i Bulen det var blevet et saadan andet hjem for mig. jeg tror det var frygten for Faders Kæp at jeg ikke turde gaa hjem,

men derimod slaas med mine Jenvaldrende det var noget der var Liv i. en dag Nederlag, en anden Sejr.

En Episode som foregiik i mit Tolvte Aar og en Skrækkelig gerning (den første)

i Ejendommen hvor mine Forældre boede var der nogle Katte, og paa den Tid, da var der en stor Killing. (di var vilde) den Killing havde jeg og mine smaa Søskende meget sjov med, men en skøn Dag, det var paa Tøreløftet, fik jeg jaget Katten ud paa Taget, og hvor meget jeg en kaldte, saa kom den ikke ned, og Katten var krøben op paa Skorstenen og sad nok saa godt, der i 3 Dage,

saa blev Beborene rørte, (ikke for min), men for katten skyld. di meldte det til Politiet, og hvem der først blev spurgt var mig Da Politiet kom til eftersyn, og jeg fæ sagde Ja, ligesom jeg ogsaa blev beordret at hente katten ned i overværelse af alle Huset Beborere, og flere Betjente.

Det var et farefuldt stykke Arbeide, at krybe ud paa Taget igjennem Tagvinduet, og op paa Rygningen af Taget og hen til skorstenen, faa fat i den sultne og forskrækkede Unge som sprællede og rev mig saa Blodet flød, og tilbage igjen, samme vei jeg var kommen, katte fik baade æde og drikke

men jeg fik først skænd af Politiet. bagefter Grovheder

af Beboerne som jeg betalte med renter, og saa Formaninger af Moder som bedre vidste hvordan det var gaaet til, og hun klarerede hos Fader, og Fader, hos Værten.

den anden Gang kunde nær have kommet til at gaa være dersom ikke Beboerne havde kommet,)

at ryge og skraa var vi Drengene i Bulen vandt til, men at ryge og skraa i mine Forældres Hjem var en Synd, eller blev betragte som noget lignende for os Børn, og vee mig dersom Fader eller Moder opdagede det, saa vankede der. og det har, der gjort saa mange Gange.

en Dag da Fader og Moder som sædvanlig var paa Arbejde, skulde jeg røge en Stump. krøb op paa Køkenbordet og oppe paa den øverste Hylde Laa altid Moder Tænstikkerkerne fik dem fat og ind i Stuen i Vinduet strøget, og tændt Sigarstumpen, og tillige tog ilden fat i Moders Gardiner, og en, to, tre, stod hele vinduet i lys lue.

mine Søkende var flygtig ud paa Gangen, og jeg var krøben i under Sengen. og der laa jeg og saa Beboerne have tralvt med at slukke, Heldigvis kom der hortig Hjælp saa der ikke skete noget større, men Moders Gardiner og Komode som stod lige ved siden af blev meget beskadiget, en hel masse vand flød paa Gulvet og ind under Sengen hvor jeg laa, og blev vaad og det dygtigt, saa jeg maatte krybe frem af mit skjul, og saa vankede der, Madammerne skælte og smælte og jeg skreg, men til sidst blev di ked af det og gik deres Vei, saa havde jeg fred saa længe de varede, men kuns en stakket Tid.

Kl 6 kom Fader fra Arbejde og saa fik han det at vide af Madammerne, og saa vankede der, saadan en dragt Prygl har jeg aldrig førend den Tid faaet af Fader, det var saa Blodet flød. jeg maatte holde Sengen i flere dage. jeg kunde værken krybe eller gaa, men Moder var jo heller ikke hjemme. Moders Sorg over sine Gardiner og sin ødelagte Komode og mit ophovnede Hoved, min i alle Rengbuens Farver, Krop, maa jeg forbigaa.

Nu blev der lagt Raad op hvad di skulde gjøre ved

mig værten tilraaede Fader at sende mig paa Flakkebjerg, men det vilde dog fader ikk, men væk skulde jeg, det kunde jeg da forstaa paa det hele?.

Skoleferien stod for Døren, og i den Tid Ferien varede kom jeg væk. min Fader havde flere Søskende hvormange ved jeg ikke, men Onkel og Tante (han Hustru) som boede et sted paa Amager, dem kom jeg til i Ferien i steden for at komme til Tante (Mors Søster) i Holbæk. di kunde tumle mig. ikke uden for en Dør, staa op og spise, eller sidde paa tantes skammel ved Kakkelovnen og Læser i mine Skolebøger, for den mindste forseelse, Tamp, enten jeg saa hvinede eller skreg kom der ingen hjælp, for Onkels Hus, eller Ejendom, laa paa en Mark, og hvor der dengang ikke var saa kort i mellem Husene, saa Naboerne kunde hverke høre jeg skreg eller hvinede men derimod fik jeg af Onkel mange flere Prygl,

det var en drøj Ferie, men den fik dog ogsaa Ende, en skøn Dag. (en Søndag) kom Fader og skulde hente mig, og hvem der var glad de var nok mig. min Fader var ogsaa glad for han troede vel nok, at det havde hjulpet, (en Maaned) hos Onkel Ole, men om dygtig Prygl og Sult hjælper paa en Uartig og Doven Dreng vil jeg lade den Ærede Læser selv bedømme, mig hjalp det i hvert fald ikke, ej heller mine Forældre og endnu mindre Værten og Beboerne, di enneste der hjalp var Kattene hjemme, dem var jeg aldrig efter siden jeg var hos Onkel, for min gode Tante havde en gammel Kat, (Mons) var Tantes Øjensten, hvor har jeg dog faaet mange knobs for Mons skyld.

Nu har jeg i min Skoletid aldrig haft Lyst til at gaa i skole, og trætte Læseren mere end højt nødvendig vil jeg dog ikke, hvorledes jeg faldt i kløerne paa Retferdighedens Haandhævere den enne Gang efter den anden, men kuns berette at Skoledirektionen fandt paa at henflytte mig til

Enternatet Kjøbenhavn V. hvor Vedkommende Forstander var en streng Mand, men en Retfærdig Mand,

hvorlede det gaar til paa saadan en Anstalt overlader jeg til den Ærede Læzers egen Fantasi, men en ting er vist Drengene Lærte godt, og di havde det godt naar di kunde hvad di skulde i modsat Fald vankede der,

til Anstalten hørte der en meget stor Have hvor vi Drengene maatte Arbeide. tillige havde enhver Dren sit lille stykke Jord som han kunde saae, og høste, i, hvad han selv vilde, mine Forældre og Søsken kom i Reglen om Søndagen og saa til mig og hvad di talte med Forstanderen om ved jeg ikke, men et er vist, jeg græd og bad min Fader om jeg maatte komme derfra, men alligevel matte jeg være paa Anstalten i 3 Maaneder og en skøn Dag slog Befrielsens Time Skolebetjenten fra Christianshavn kom for at hente mig tilbage i skolen hvor jeg blev fremstillet for Enspektøren og fik mange Formaninger og saa kunde jeg gaa hjem, og der blev glæde da jeg kom, men glæden varede kuns kort,

mine gamle Kammerater kom jeg sammen med igjen, men der gik dog nogen Tid jeg kunde holde stand imod di Fristelser, som jeg havde været udsat for før, jeg naaede da saavidt den næste Maaned at blive Dux, fra fux, (den nederste i Klassen,) og det var noget som jeg aldrig har været hverken før, jeg kom fra Enternatet. tillige maa jeg indrømme at den næste Maaned blev jeg en af di nederste, og det var jeg i alle Klasserne, den sidste Klasse jeg var i, var den daarligste (eller Sær Klassen) der var jeg til jeg skulde Konfirmeres

i di to Aar der gik, efter jeg var kommen fra Enternatet og til min Konfirmation var jeg blevet Medlem af et vel organiseret Drengekomplot. i det Ædle Haandværk (Tyveri). vor Samlings Sted var Bulen, enten det var Dag eller Nat; men alle di Operationer vi gjorde, var det Ædle Lommeoperation som mest foregik paa befærdede Steder,

men mange gange var der en Haand i Nakken, og saa paa Stationen give Rapport, i Arrest, i Forhør, Dømt, Ris, o.s.v. jeg for mit vedkommende har faaet rigelig af dem, omtrent alle di Ris, som Retten kan Dømme en Barneforbryder, og saa alle di Soger og Bekymringerne som ens Forældre har haft i den Tid, er ikke til at beskrive, endskønt (Gud er mit Vidne) mine Forældre gjorde alt for mig men det hjalp ikke.

imidlertid gik tiden hen til jeg skulde gaa til Præsten. i Mellen tiden at jeg var blevet eller skulde blevet forbedt til Konfirmationen skete en Begivenhed som jeg ikke kan forbigaa,

i Ejendommen hvor vi boede, boede en Urtekræmmer, og hans Søn, var min Præstekammerat. vi kom godt ud af det saamen for der vankede noget, slikkeri og Drikkeri, men en skøn Dag hans Fader og Moder ikke var hjemme, skulde han passe Forretningen (som han saa tit gjorde). han sendte bud efter mig, og jeg fik snart fat i mine to Kammerater, vi 3 kom op i Forretningen, blev Beværtet godt baade med Cognak, Rom, Brændevin, Figner, Dalerer, Sveske, og vi tre Børster kunde baade spise og drikke tæt.

Da vi havde faaet nok gik vi 3 vor Vej igjen, vi skulde en lille Tur, men hvor lang vi kom vidste jeg ikke, men da j vognede laa jeg paa min Moders Stuegulv med alle en Drangers, baade Tørst Hovedpine, værke i alle Lemmerne og det første jeg fik paa fastende Hjerte, da min Fader om Morgen kom op, var Stokkesuppe og det rigelig, saa jeg tabte Appetitten til Kaffe og Frokost, og tillige en skræk for at Drikke mig Døddrukken for det første;

men tilbage til hvor langt vi Drengene var kommen hen Drengen i Butiken vidste besked, vi var kommen til Langebro ved Christiansgade, der faldt jeg omkuld Betjenten kom til, og i en Droske med den fulde Knecht, en Betjent med, og i en fart ad hjemmet til, hvor jeg blev slæbt op ad Trapperne lagt end i Stuen; Ja kjære Moder det var en

rar Dreng du havde, Sorger og Skam, var det eneste han gav dig for al din Kjærlighed.

Konfirmationen slap je temmelig godt over, var paa Frederickberg om Mandagen som skik var, i Teatret om Aftenen og hjem om Natten, om Morgen derefter med Fader paa Arbejdet hele Dagen, Fader skaffede mig en god plads som Regger, d. v. s. rege nye Skibe til, baade Damp og Seglskibe med alt Seglværk og Tovværk men det syntes jeg ikke om, og fik Fader til at skaffe mig en Koversmedelære, samme sted, der var jeg nogen Tid; (hvorlænge kan jeg ikke sige), blev jeg hugget,

om jeg bedre syntes om det Ædle Haandværk, eller min Kobersmedlære, er ikke godt at vide, (men jeg tror nok jeg tænkte mere paa det Ædle), det var jeg bedre kjendt med og det var meget nemmere, og hele Profiten var min egen, men saa gik det ogsaa ud over mig blev det Opdaget.)

efter min Smedelære, kunde Fader ikke skaffe mig mer paa Refshaløen, hvor han var, Mestrene vilde ikke have mig, og Fader var ogsaa blevet kjed af det, og det kan jeg heller ikke fortænke ham i, for Skammen faldt dog dobbelt Tungt, da han Arbeidede samme Sted.

Nu førte jeg et Nomadede Liv, (Driverliv) snatede og Drak, blev hugget, og saa fremdeles, laa ude om Natten blev ful af Utøj, kom hjem, blev gjort Ren igjen, gik frem i Haandværket igen, o. s. v. en Bagerlære fik jeg ogsaa, men der vankede Tæsk, baade af Mester og Svende

jeg vilde gjerne have en lille Taar, jeg havde altid en Sodavandsflaske under mit Hovedegærde paa Sengen, men det blev snart opdaget af Svendene, og saa vankede der, og staa stille, og tage imod Prygl af Fremmede, og jeg slog igjen, saa blev jeg jaget væk, og saa stod jeg igjen med tomme Hænder;

Nu vidste mine Forældre ikke andet end og prøve til

Søs, en Hyre, som Kok fik Fader anskaffet mig, tillige Ekvipering paa det bedste som en Sømmand bør være udstaferet di (mine Forældre) kom i en ikke lille Gæld, ved den Lejlighed, nu var der ogsaa gjort hvad der kunde gøres;

Nu blev der taget Afsked, en Afsked, som Læseren selv kan tænke, naar Forældre sender deres Sorgens Barn til Søs, som det sidste Middel der kan tænkes at han kan blive et værdigt Medlem i Samfundet.

Skibet jeg var forhyret, til, var en Brik, (Dansk) Fl—borg fra M..... fart som laa i dennes Havn,

nu var jeg under Fremmede Omgivelser langt borte fra Hjemmet, saa Modet sank en del grader, og tilsist til 0, da jeg blev fremstillet for min fremtidige Herre og Mester, en stor Bredskuldret Mand, med fuldt (Rødt) Skjæg og et par Arme med et par Hænder, saa store som Hanskemager-skelt.

I de Dage vi laa i Havnnen i Midelfart var Kaptain-nens Hustru om Bord, og selv lavede Maden, saa jeg havde blot at gaa til Haande, men da vi først skulde i Søen var Hustruen ikke med, saa var det mig (Kokken) der skulde lave mad men Folkene kunde strax se, jeg ikke var Kok, der er dog Sømmandens bedste, (en god Kok som laver god Mad) og det kunde jeg lige netop ikke, men der var Om-bord en Letmatros, han kunde lave Mad, og da Kaptainen fik at vide at jeg ikke kunde lave Mad, paa egen Haand, brummed han (den Gamle), som di kalder Kaptainen, i Sømanssproget. en drøj Ægte Sømandsed, han skulde nok lære saadan en Landkrappe, at lave Mad, men jeg kunde det ikke med min bedste Flid, det saa den Gamle godt, da han havde lært mig i to Dage, hvor der vankede Klø, ikke med Stok, eller der blev taget med Fløjshansker,? men med et par store Næver, og en forsvarlig Tovende, og der i mellen drøje Eder, som kuns en opbragt Sømmand kan be-lægge i sin Mund med,

tilsist blev han da ked af det, om det var for min skyl tror jeg ikke, jeg tror snarere det var Styrmanden som var

en god men vist nok en (troende Mand) for han læste altid i sin Bibel eller Testamente naar Tjenesten ikke krævede hans Nærværelse det var tidt sagt i Folkelukaffen at han (Styrmanden) var hellig; i alle tilfælde slap jeg for flere Tanp den gang, blev beordret af den Gamle, at gaa til Køjs, og saa maatte Letmatrosen være Kok, og han var nok ogsaa den der tog sig mest af mig Uvidende Sømand) imod jeg skulde erlæge noget af mit tøj. Tørklæder, et par Islændere. Naturligvis for Betaling naar vi kom til Kjøbenhavn hvor hans kone boede. men alt skulde vi holde for os selv, da ingen af di andre maa vide noget derom,

Skibet skulde til Falkenberg i Sverig, efter Props. og til Kjøbenhavn med sin Ladning. nogle Dage varede Overfarten, hvor jeg den meste Tid laa i Koien, da jeg var meget Søsyg, og saadan en Sømand kunde den Gamle jo ikke bruge til andet, end at ærgre sig. Over, og til at være hans (den Gamles) Syndebuk, og det var jeg i saa fuldt Maal saa Styrmanden og di andre Folk maatte lægge sig imellen en gang imellen. men det eneste di fik var drøje Ord og jeg drøje Huk, men endelig var der Land i sigte, saa blev det da lidt Bedre, og vi kom i Havn;

ved Ladningen maatte jeg slæbe som en lille Hest. det var jeg ikke vant til, men Frygten for den Gamle var stor, men saa en Dag, vi laa paa Reden, og fik Dækslasten ind, fra Bramme, kom den Gamle fra Land med en Mand, (den ny Kok) jeg skulde i Land, men det skete i al Hemmelighed, mit Tøj kom i Baaden om Aftenen, jeg og den Gamle kom med, jeg roede, han styrede lige ind i Havnen hvor Kaiptejnen selv hjalp mig mit Tøj i land og op paa et Herberg og forsvandt, efter at have sagt noget til, Værtinden, som var Enke, Værtinden lod mig vide jeg kunde være der til Dampskibet kom, og gik, til Kjøbenhavn, det varede nogle dage, men hverken Betaling eller noget anden for den Tid jeg var ombord.

Da jeg kom til Kjøbenhavn og Hjem nogen Tid efter

havde jeg ikke en Trelv Tøj tilbage af min rigelige beholding som jeg havde i Udgaende det var dels soglt, dels givet bort til mine fatige Kammerater, og tilsist kom jeg i den gamle Gænge i Bulen igjen, mine stakkels Forældre var flere gange paa sporet efter mig, med ved Behændighed dels af mig selv og Dels af Kammeraterne kom vi altid fra dem igjen.

Min Moder har senere da jeg blev Voxen fortalt hvordan Fader mange Nætter var ude at lede efter mig, men fandt mig ikke. føren ved Fængselsporten da jeg ikke kom før,

Nu mente mine Forældre at da ikke Søen hjalp maatte Landet hjælpe og det mente jeg ogsaa selv da der blev spurgt mig, jeg havde vel vente mer nyt Tøj men der var vinket af dengang, kuns det nødvendige og saa afsted til Tante nede i Holbek,

der var rart at være hos min gode gammel Tante og Onkel, Onkel havde en lille Ejendom med en stor Have til og det var noget for mig, men ikke for Tante, da jeg i stedet for at luge Ukrut tog Planterne bort, og spiste af hendes Bær alt mens di var grønne og i det hele taget gjorde hende alle di Unoder og forskrækkelser som hendes egne Børn ikke kunde, saa Tante og jeg var snart paa Krigsfod. derimod Onkel som havde en lille Tømmerplads hvor han stod og arbeide, han var netop Skibstømmer) der kunde jeg være tillige med mine Fætttere i mellem Bræder og Planker Tømmer og alskens Skrammel, noget særlig forefandt der ikke hos Onkel, og Tante, men Tante mente dog at jeg burde Lære noget i stedet for at gaa og Drive men jeg havde ikke lyst, og jeg tror Onkel heller ikke

men en skøn dag maatte jeg med Tante hen hos en fæstemand, og blev fæstet for Sommeren til November sammen med en Ældre Kal som skule samme sted, min Onkel Ekviperede mig, med hvad jeg trængte til, og Bonden kom og hentede mig om Aftenen hjem til sig i R—

men passe Køer og Svin, som en anden forloren Søn, huede mig ikke rigtig, men lære det kom jeg da til, men derimod bruge Heste i Marken kom jeg aldrig til, det var noget at jeg kunde lide som enhver Kjøbenhavner Dreng mest har lyst til at kjøre et par Heste.

Husbond var ugift, havde en Husholderske som var lige saa gerrig som ham selv, defor var det han ingen Folk kunde have, ret lenge ad gangen, paa daarlig Føde og meget Arbeid enten det var Søn eller helligdag,

Karlen og jeg kom godt ud af det, vi drak ligegodt begge to, men Brændevin maate vi selv kjøbe, og der i Kammeret hvor han og jeg boede, maatt vi forvare det godt for kunde Bonden komme efter at vi havde Snaps saa tog han det, sae Karlen, men om Bonden tog det eller det var Karlen der drak det ved jeg ikke,

men en Aften havde vi 3 hele Flasker hel fulde af den herlige Drig, som jeg havde betalt, saa dagen efter om Middagen sir Karlen at jeg kan godt godt hen og sove til Middag, efter Middag var Karlen ikke til at finde, jeg maatte i Lo, og Lade, og Stald, paa Stænge og Loft. men uden resultat i Kammeret var hverken han eller di 2 Flasker, eller min Pung som laa i en gammel Dragkiste vi havde faaet af Bonden at lægge vort Tøj i, alt hans Tøj var væk men ellers itet. det var mest min Pung jeg savnede den havde jeg faaet af min Moder til Konfirmation.

Nu havde vi ingen Karl, saa Manden skulde til Byen et par Dage derefter at faa en ny. Da han var kjørt i den eneste Fjedervogn han havde, kom jeg paa Tanker om, at det kunde ogsaa for mig være rart at komme lidt ud at kjøre,

efter at have besørget Kræaturerne hentede jeg i Marken et par Heste, trak hjem laa Sedlerne paa, spændte for en stiv vogn, og kjørte mig en lille Tur, hvor langt og hvor længe jeg vilde have kjørt er ikke godt at vide, hvis jeg ikke havde mødt Husbond paa veien,

den Køretur glemmer jeg aldrig, jeg maatte vende om,

kjøre foran Manden lige hjem i Gaarden og spænde fra, ud i Marken med hestene igjen, og saa hjem i følge med Manden, og over i Kostalden hvor jeg fik en god dargt Prygl for min Kjøretur,

hos saadan en Mand kunde jeg ikke være, om Natten naar alt hvilide pakkede jeg mit Tøj, og forsvandt, kom hjem til Onkel og Tante fortalte en lille usandhed af Nød) som blev taget for gode vare, men jeg var dog efter den Tjeneste ikke tilbøjelig at faa flere som Tante ønskede det derfor kom vi endnu mere paa Krigsfod, saa jeg maatte hjem igjen til Forældre, men ret længe fik di ikke lov at beholde mig, førend jeg blev anholdt af Politiet, førhørt Dømt fik Tamp og som jeg troede ud, men der var sat en stopper for,

men op paa Kammeret, derfra paa St Johannes Stiftelse, løb min vai nogle Dage efter, blev Arresteret, nogen Tid efter og dømt, paa ny saa paa Ladegaarden. den Gang var jeg 15 Aar gammel.

I di faa Aar af mit Liv, har jeg oplevet meget, faaet mange, mange, Prygl, hvormange vil di spørge,? det ved jeg ikke; men mange har jeg fa faaet af Fader, men altid ikke uden Grund, men di fleste har jeg dog faaet ude iblandt Fremmede, en del har Retfærdighedens Haandhævere givet mig, og det var mange, som var velfortjent, men som den Ærede Læser ved har jeg været en vild Krabat, en lille Forbryder som Politiet ikke kunde faa Bugt med, endsige Forældre.

Den Ærede Læser vil maaske sige at det er Forældrene skyld i, men det er en forkert tro, sæt dem forxempel i min Fader og Moders Stilling. Tænk dem en Familie paa 8 Menesker; Klæder og Mad, hver dag, en Stor husleje, og tillige naar et af Børnene er et Skarn, nej Ærede Læser mine Forældre var Ædruelige og Paalidelige i et og alt saa ingen som helds Skyld hviler paa dem, di har gjort for mig maaske mere end for mine andere Søsken de tillige omfattet mig med større Kjærlighed men itet hjalp, men

jeg tror paa en Skæbne og min har har trolig fulgt mig indtil Dato,

Nu begynder der et nyt afsnit eller et andet Liv i et par Aar, efter jeg var kommen paa Lade— hvor jeg var indespæret i et lili værelse, med en lille Gaard, med et højt Plankeværk paa di 3 Sider, der maatte jeg blive under streng kontrol, til jeg skulde et andet sted; nemlig Flakkebjerg Opdragelsesanstalt, ved Sl—

Den Ærede Læser ved maaske ikke hvordan det gaar til paa saadan en Anstalt. Fostanderen regere der, ligesom en Konge et Kongerige, og har maaske ogsaa fuldmagt til at handle og vandle med Drengene som han selv vil men der skal jo ogsaa haardt Lud til Haarde Halse, og haarde Halse er di fleste af Drengene som kommer der.

Naar en Dreng kommer paa F— bliver han først Bispist, saa fremstillet for Forstanderen bliver derefter beordret, at følges med en vist Dreng, hvor denne end gaar, det bestemmer Læreren, i min Tid, var der en Forstander, en Over, og underlære,

Kosten er god og kraftig bliver baaren op i store fade af (Blik) det besørger af Drengene selv, fra Køkenet som støder op til Spisestuen ved en lang Gang. Drengene har, for det meste en glubende Appetit, 4 a 5 Dreng om en Bakke eller Fad, enhver Dreng har sin Tinske, men hverken Kniv eller Gaffel,

Læseren vil maaske spørge, hvad Maden bestaar af, om Morgenens Øllebrød, (varmt (om Vinteren) om Sommeren Mælkebrød, til Frokost for kons, di Konfirmerede en (Stump) d. v. s. en god Rundtenom 12 Ø Brød (rugbrød) med Fedt, Skoledrengene faar intet til Frokost uden om Sommeren da di saa maa Arbeide tillig med os andre, til Middag Severes dels Kaal og Ærter, nykogt Grød, dels Ris og Byg, og vælling, Flæsk og Kjød, og andet som eftermad, men ingen Desert, untage i Frugttiden og et Stykk, hen i

Vinterens Løb, hvor hver Dreng, faar en 5 a 6 Æbler eller Pærer,

om Vinteren huseren Anstalten henved et hundrede Dreng, saa der skal meget Frugt til, men di maa tro, der er ogsaa en meget stor Have, paa flere Tdr Land, der henhører et Areal Agerjord paa henved 1 hundrede Tønder Land, foruden den store Have. Jorden maa Drengene tilligemed 1, a 2 Husmænd, saa og høste,

I di sex Vintermaaneder gaar skoledrengene i skole hele Dagen i den øvrige Tid af aaret arbeide, det vil maaske trætte Læseren alt for meget og da det kuns var om mig selv jeg skulde skrive, maa jeg gaa tilbage til da jeg skulde følges med denne Dreng for jeg ikke skulde løbe min Vei,

men en Maanedstid efter gik jeg alene som di andre Dreng, nogen Tid efter løb dog derfra, men det kom mig dyrt at staa, jeg var ikke kommen ret langt førend en kom ridende paa en Hest efter mig, jeg løb og kom til en Gaard, og op paa Høstængen og gemte mig, men jeg blev snart halet frem, blev bundet med Hænderne bag paa Ryggen, maatte følge med Husmanden fra Anstalten, som netop var den der var efter mig, fik mange knops paa Veien hjem til Anstalten igjen,

ved Indkørselen blev vi modtaget af en del af di andre Dreng for at se Dilikventen, og ind i Spisestuen hvor vi blev modtaget af Forstanderen med hans røde Spanskrørstok, og i Paasyn af di andre Dreng, maaske for at sætte Skræk i dem, for ikke at gjøre ligesom jeg, fik jeg en alvorlig Dragt, — — —

men alt godt og ondt faar ogsaa en Ende, og saaledes ogsaa for mig,

jeg — — — maatte nogen Tid have Følgedreng, og imidlertid blev det den 1 Maj, hvor Gaardmændene i mange Miles Omkreds henter sine Karle og Dreng paa Anstalten som di har for en Mindre Løn, end som di skulde Fæste dem hos en Fæstemand i Byen. og det var en Glæde for os

Drenge at komme væk fra Anstalten, ud til gode Gaardfolk, og ve den Dreng, at der kom til ikke gode han var ilde stillet, da Bonden næsten kunde gjøre hvad han vilde ved ham, og naar han (Bonden) ikke var fornøjet med ham kunde han bare kjøre til Anstalten med ham, og faa en anden Dreng i stedet,

jeg kom ikke ud at tjene den gang, for det jeg var løbet engang derfra, saa et Aaar til maatte jeg blive paa Anstalten og øfføre mig godt, for det var netop kuns di Drenge som havde øfført sig godt der kom ud at Tjene,

imidlertid gik en Tid meget godt for mig, men i Ulykke kan man altid komme og det naar man mends Tænker det en anden Dreng havde en Lommekniv som jeg laante af ham, og samme Kniv havde jeg tabt, Drenge kommer og vil ha sin Kniv, jeg har den ikke, vi kommer op at slaas, og strax er der samlet en hel del andre Drenge for at se til, og der er gjerne en eller anden af Drengene som vil løbe op til Overlæreren og Sladre Overlæreren kommer ned, tog begge to i Nakken, og ind i Stuen og blive forhørt

Drengen sa jeg havde laant og beholdt Kniven, jeg nægtede, da jeg ikke havde den, enskønt der var 2 som vidste jeg havde laant den, og saa skulde jeg komme til at bekjende,

Overlærere hade en god Spanskrørstok, og den var ikke god for os Drenge at bides med, jeg maatte staa oprejst med Armene overkors paa Brystet saa Ryggen den strammedes og saa faldt Slagene saa jeg snart trillede omkring paa Gulvet, og jeg maatte bekende at jeg havde laant Kniven, og tabt den, saa fik jeg en Omgang til, og tillige staa ved Døren og se paa di andre Drenge spiste den Dag, (en skik som di brugt altid, for den mindste forseelser.)

Nu gik der atter en Rolig Tid for mig, og jeg havde faaet Kløe i Kroppen, saa Lægen blev hentet, og dagen efter kørte Overlæreren, K— mig til S— hvor jeg blev indlagt paa Sygehuset for at gjemmengaa er Kur,

da Kuren var forbi, antog jeg, at jeg nok kunde gaa ud i Sygehusets, tilhøren Have, men det maatte jeg ikke, det ene Ord tog det andet, jeg, og di 2 Gamle Menesker som passede Sygehuset trillide imellem Blomster og Buske men tilsidst blev Krabaten overmandet lagt ned i Kjælderen, Trøje og vest blev taget fran mig, Døren blev lukket a.

Nu var gode Raad dyre, uden for Døren talte di gamle om at hente Politiet, men til sist gik di, og alt blev stille igjen, nu maatte jeg handle, inden Politiet kom, jeg krøb op i Vinduet lukkede op, krøb ud i Haven,

men nu er der uden om Haven en høj Hæk som ingen kan krybe over, men jeg fandt snart en gammel Hjulbør, stillede den op til Hækken, krøb op paa børen, sprang over Hækken, og ud paa Veien, som som førte ud til S—s, Lystskov, gik ligesaa Nøgen jeg var, uden Trøje, og Vest, og Kasket, at Skoven til,

lige i udkanten af Skoven ligger en stor Høj hvor man kan se langt ned ad Veien, og jeg saa der kom 2 Herrer gaaende nede paa Veien rask til ad Skoven til,

paa den side af skoven hvor jeg var, er der en alenhøj Tjørnehæk der krøb jeg ind for at gemme mig saa godt jeg kunde,

di to Herrer kom, den ene gik forbi den anden blev staaende hvor jeg laa, han kunde nemlig se min hvide Skjorte igjemmen Hækken, jeg blev halet frem, beset, give Forklaring, gaa med begge Herre (det var to Civile Betjenter som var efter mig), maatte gaa igjemmen mange Gader til Stationen, med en hel flok Børn efter os, Folk stod i Vinduer og Døre og saa paa det underlige optog, 2 Civile Betjente med en halvnøgen Dreng imellen sig, marsjere igjemmen Gaderne til Stationen hvor jeg maatte blive til Dagen efter som var en Søndag. Den ene af Herrene som var Landbetjent kom for at hente mig hjem til sig, hvor hans Kone opvartede med Mad og Kaffe, og en lille Formaning, medens Betjenten passede paa mig ligesom en Kat paa en Rotte ved et Hul.

Konen maatte spænde Hesten for Vognen, (Landbetjenten havde selv Hest og Vogn) saa han og jeg kørte ad F—g til i ful Tavshed.

da vi kom til F—g og blev modtaget af Forstanderen og Overlæreren ligesaa i ful Tavshed, en Tavshed som ikke spaaede andet end, vent du til han er kørt igjen,

Betjenten har hos Forstanderen faaet sin gode Betaling og kjørte bort, saa nu skulde jeg have min, og det midt i gaarden,

alle Drengene blev tilkaldt og slog Kreds om os Forstanderen, Overlæreren og Dilikventen (mig), og saa fik jeg Betaling, Stokkeprygl efter en større Maalestok — — —

den gang var jeg 15, a 16 aar gammel.

Aaret 18,90, den første Mai kom jeg ud at tjene hos en Gaardejer i O—p i H— Sogn, som stor Dreng, der kunde jeg baade faa lov at ryge og skraa, men Drikke spiritus i smug, der lærte jeg alt Mark Arbeide blev behandlet godt fik god Mad og Drigge blev saa godt som betragtet som hørende til Familien, der var jeg et Aar. alsa fra 18,90 til 18,91,

derefter kom jeg til F—te i M—by, Sogn, ved Skelskør hvor jeg var enneste Tyende og som saadan hørende til Familien, der var jeg ogsaa et Aar hvor der ikke er ret meget at bskrive,

at jeg kunde lide en Snaps, mærke di snart, og da jeg Tjente som Karl fik jeg det ogsaa, d. v. s. naar Manden (vor Far) som vi altid sagde, ikke saa det, for var han i Stuen fik jeg ikke noget, men saa fik (vor Mor) laved det saadan, at jeg kom til at spise Fokost og Midaften, (Festok) i Køkkenet og i vinduet stod der altid en kop med et par Snapse i.

om Søndagen inden Høst og i al min Fritid, lavede jeg Halmbaand, til at binde Sæd med, paa Arkord med vor

Far, saa jeg snart havde tjent mig 5 Kr. som jeg fik Udbetalt i blanke Dalere, og som vor Mor mente jeg skulde have et par Benklæder for da jeg trængte haardt dertil,

en Aften gik jeg til S—ør fik mig et par Sorte eller maaske flere end jeg kunde taale jeg blev da dygtig fuld kom i selskab med andre Karle, (for naar man har Penge kan man altid faa Venner.) saa hver en Øre blev Drukket op, saa jeg ikke fik købt Benklæder,

Dagen efter gjorde vor Mor, en masse Vrøvl, men jeg maatte bide det i mig, for vor Mor) er god,

saa gik Sommeren sin skæve Gang og det meste af Vinteren med, men til Fastelavnen brugte di i den Enjn at rende Fastelavnsnar, og det skulde jeg jo ogsaa,

Sønner og Døtrer klædte mig ud saa jeg kom saa omtrent til at ligne vor Mor, men hun vidste ikke noget derom, for hver et sted jeg kom i og jeg var mange, den Dag fik jeg Snaps Æbleskiver, og 10 Øre saa de kan snart løbe op, det bedste gemtes til sidst,

pa S—næs, boede en Fisker og ham kom jeg ind til. vi har ingen Pengè i Huset Carl, sa han men vil du ha en Dram staar Flaske der paa Bordet, da jeg havde faaet den til Munden sa han, du maa gjerne Drikke det alsam Du maa gjerne Drikke det altsanmen hvis du kan.

Nu sad der en Gaardmand som ogsaa gjerne vilde have en god Taar, Fiskeren blinkede til mig og jeg Drak og Drak ud i en Køre en hel Flaske Brændevin, det skulde jeg ikke have gjort,

Fiskeren tog mig i Armen fulgte mig udenfor, sa jeg skulde løbe, og jeg løb, hvorhen ved jeg ikke, men til sist styrtede jeg omkuld.

Da jeg blev ædru laa jeg i en Seng, hos en Nabo, af min Husbon Husbond, da jeg saa mig i Spejlet, Gud hvo saa jeg ud, revet og skrabet over hele Ansigtet, med et blaat Øje, Knoerne skrabet, ja det var et kønt Syn, vor Mors Klæder itureven.

Det var den første og har ogsaa været den siste Flaske

Brændevin jeg drak ud i en køre, og saa den Modtagelse da jeg kom hjem,

Sønner og Døtre lo saa di var lige ved at revne vor Far og Mor kunde heller ikke lade være at smile af den Maske jeg kom hjem med igen og di havde dog God grund til at være vred, ja særlig vor Mor) da det var hendes Tøi der nu gik i Vasken.

nu gik det meget godt til den 1 Mai 1892, jeg havde af den ny Forstander faaet Lov at skaffe mig en ny Plads selv til den 1 Mai den gamle Forstander var nemlig Død for et Aar siden, han var ogsaa en blevet en gammel Mand, maaske gammel før Tiden.

han var en haard og streng Mand, naar han havde Ærgelser af os Drengene, men han kunde ogsaa være god paa sin Maner, han var en lille hvid skægget Mand, bar altid Skødefrakke og vi Drengene kunde se naar han var vred eller glad, havde han sin tynde Stok med Sølvbeslaget paa Haandtaget var han glad, saa omringede Drengene ham, trak ham i Frakkeskøderne saa han var lige ved at falde omkuld og i medens slog den gamle men Stokken rundt i Kredsen af Drengene, men naar han var Vred (gal) som Drengene kaldte det, havde han sin røde Spanskrørsstok, saa gjaldt det om at flytte sig og forsvinde for ellers vankede der — — —

alle eleverne var indbudt til Begravelsesdagen jeg var der ogsaa og mange Fremmede med Ordener og nogle med trekantede Hatte paa o. m. f. vi levede boms alle sammen vi elever (store og smaa) spiste og Drak af Hjertets Lyst.

Kisten blev baaren til Kirkegarden, og baaren ned i Graven og sat paa en lille forhøjning der blev holdt Taler og Sunget en del, og saa var det forbi. — — —

men tilbage hvor jeg slap min egen Livstraad, jeg søgte mig en Plads og fandt en, en, efter mit skøm, god hos en Enke, paa S—næs, Sønnen styrede Gaarden for Moderen,

der var Liv og glade Dage (eller Nætter) altid. men den kunde vor Far og Mor ikke lide jeg skulde ha, det brød jeg mig ikke om, jeg havde modtaget, Fæstepenge i en god Perrial, saa jeg var godt tilfreds,

om nu vor Far har skrevet til Forstanderen eller ej, ved jeg ikke, men en Dag kommer Forstanderen kørende til Gaarden, fik spændt Hestene fra, jeg blev kaldt ind,

Forstanderen foreholt mig angaaende min ny Plads, at de var ikke en Plads for mig. o. v. s. jeg sagde jeg var Fæstet, og Enken havde skrevet i min Bog, men han Forstanderen vilde have sin Villie sat igennem og det fik han ogsaa i mod at Betale Enken en lille sum Penge.

Nu skulde Forstanderen nok skaffe mig Plads, for paa Anstalten vilde han ikke haver mi mere.

min ny Husbond var Enkemand med 2 smaa Dreng (Sønner), en Husholderske styrede det invendige og en Husmand det udvendige i Gaarden en fiddet og slesket Person, som jeg tit i den lille Tid jeg var der var op at nappes med, hverken jeg eller di andre Folk kunde foretage os noget, uden han Husmanden nok skulde sladre til Husbond;

til Pinsen havde jeg faaet lov at rejse til Kjøbenhavn og besøge mine Forældre, af Forstanderen naar jeg kunde faa Husbonds Tilladelse, men han ville ikke rigtig give mig Lov at rejse i nogle Dage, men tilsist gav han efter, at jeg maatt være borte et par Dage.

Pinselørdag aften kom jeg til Kjøbenhavn og mærkelig nok, gik jeg ikke i Bulen, men lige hjem til Fader og Moder,

Glæden over at have mig hjemme var stor, og et par Søskende til havde jeg faaet, som ikke kendte mig,

en mere glædelig Pindse har jeg ikke oplevet siden, men di passede paa mig, at jeg ikke skulde løbe fra dem, selv mine Søskende fulgte mig.

i 8 Dage var jeg hjemme, mere end jeg havde faaet Tilladels, afskeden fra Forældre og Søskende var Tung, jeg

rejste tilbage til min Plads igjen, i E—magle, Manden skendte for di par Dages udebivelse over Tiden;

En Dag, kørte hele Familien og Husholdersken med kørt bort, i besøg, saa vi var alene hjemme, Husmanden gik tidlig den aften hjem til sit, Pigerne gik i Marken at malke og Drengen med dem saa nu var jeg gandske ene hjemme.

Alle mærkelige Tanker løb rundt i mit Hoved, da jeg var gandske alene hjemme i Gaarden, jeg var ked af at være der, saa nu var der en Lejlighed, til at forsvinde, men først vilde jeg have noget at spise.

jeg gaar ind i Køkkenet, derfra ind i Spisekammeret, hvor jeg snart fandt Dunken med Brændevinen, jeg tog en forsvarlig Slurk af Dunken, skar og smurte mig noget Mad, narturligvis af det bedste der var, tog en god slurk igen fyldte en hel Flaske, tog den og Maden med, og gaar ned i Kammeret og spiser og drikker af hjertets Lyst.

imidlertid kommer Pigerne hjem, og opdager, der har nogen været inde kommer ud til mig, og di kunde nok se det var mig, der havde været der og forsynet mig godt. da jeg havde spist Maden og Drukket en del af Flasken var jeg i Humør, jeg tog mit ny Tøj paa, og min Flaske i Lommen og gik af S—øs til, kom om Natten til min forrige Husbond, krøb op paa dennes Høstænge lagde mig saa di ikke kunde se mig, faldt snart i Søvn og sov en sød Søvn som jeg ogsaa trængte til da der ikke er saa kort fra E—magle til F—tofte.

at jeg laa der et par Dage er sikkert nok uden anden spise og drikke end cirka en Pegl Brændevin, men tilsist tvang sulten mig til at krybe ned, og saa gik jeg hen til en Skomager som gav mig spise og drikke; og med Ønsket om det maatte gaa mig godt gik jeg igen, jeg havde ingen bestemt Maal for Rejsen, men et var vidst, i min Plads vilde jeg ikke gaa, for saa vilde blive kjørt til Anstalten strax. og gaa selv derhen skulde jeg nok vogte mig for, for saa vilde der vanke.

jeg fulgte alsaar den slagne Landevai den Nat, og kom til en Skov henad Morgenstunden hvor jeg maatte gemme mig hele Dagen, da jeg var bange for at jeg skulde blive opdaget og fanget.

om Aftenen, vandrede jeg videre og videre uden Maal bare fremad.

Hvor langt jeg var gaaet og hvor jeg var ved jeg ikke. et stykke henne paa en Mark, laa der en Gaard, der gik jeg hen for at hvile mig og sove lidt. krøb op paa Stænget og hvordan det gik og ikke gik, staar endnu for mig naar jeg tænker derpaa, jeg var ikke kendt der og havde heller ikke været der før, eller senere (men et er vist) i et nu stod Gaarden i Brand, og at det var mig er sikkert, jeg ved blot ikke hvordan jeg bar mig ad dermed eller jeg kunde gøre det,

men jeg løb min Vei fra det hele og jeg havde vel lagt mig eller faldet i en Grøft, og hvor længe jeg har lagt ved jeg ikke.

da jeg havde lagt lidt og sundet mig, hørte jeg en Vogn komme kjørende, og da den var ud for mig standsede den. paa Vognen sad en Kræaturhandler. og en Gaardmand fra H— som kendte mig fra da jeg tjente i O—by, H— Sogn.

Prangeren spurgte om jeg skulde til Marked i Næstved. jeg vidste ikke om der var noget Marked eller ej, men jeg sa ja, ja saa kunde jeg da kjøre med dem. for di skulde ogsaa til Marked, at di troede det var mig, som havde sat Ild paa Gaarden vidste jeg ikke dengang.

Prangeren snakke og snakkede men ikke et Ord om Ildløsen. da jeg dog er sikker paa di maatte have kørt der forbi, eller set det,

efter ankomsten i Næstved paa en Gæstgivergaard skulde jeg strigle Prangerens den ene Hest, da den skulde sælges paa Markedet sa han, imens skulde han (Prangeren) gaa ind og bestille Caffé til os,

noget efter kommer Prangeren tilbage, han og Gaard-

manden staar og Taler sammen, og hvem kommer ind en Politibetjent hilser vi hilser igjen,

Betjenten spørger Prangeren hvem han er, saa Gaardmanden, og tilsidst mig. Prangeren svarte for mig, at jeg var hans Kal, han havde truffet mig paa Landevejen og bestilt mig til at trække nogle Kræaturer hjem til sig,

Betjenten spurgte mig hvad jeg hed og da han hørte mit Navn. maatte jeg følge med ham men ikke uden Protest fra Prangerens Side, ikke andet end for det skulde hedde sig, at de ikke var ham der havde hentet Betjenten, som jeg senere fik at vide, det var.

jeg kommer paa Stationen bliver forhørt. jeg kunde ikke sige andet, at det var en Pludselig Tanke, jeg havde faaet, at gjøre Forbrydelsen.

Dagen efter kom der en anden Betjent for at hente mig, jeg skulde netop til H—borg Birk. hvor vi ogsaa kom, samme Dag i Forhør. saa i Arrest i Rude. hvor Sagen gik sin Skævegang i September faldt Dommen 1½ Aars Forbedringshusarbejde, det var billig sluppet da Brandstiftere ellers gerne faa en Haard Straf.

i Forhørene var jeg engang nede ved den fulstændige nedbrandte Gaard, der var kuns en Grushob tilbage. det var en gammel Gaard som var godt Asureret. ingen blev indebrændt, Folk var der ikke paa Gaarden og Kræaturerne var ude paa Marken. hele gaarden Drift var Forpagtet af en Gaardmand som bode ved siden af. og efter hvad jeg, kunde forståa, var Ejeren godt tilfreds, at hans Gaard var væk.

første Gang. i September 1892.

I Vredsløse Forbedringshus, var jeg nu hensat for at afsoner min Straf, men ret længe fik jeg ikke lov til at være der,

en Dag blev jeg kaldt ned til Enspektøren, han sagde mig, at der var kommen bud fra Ministereret at jeg skulde til Horsens i Fælledskab. (sammen med andre Fanger) Da jeg havde Krampe,

det var jeg ikke videre glad for (for det første) havde jeg al tid hørt at Tugthuset var et skrækkeligt Sted at være (og for det andet) Straffe tiden er fuld ud, hvor i mod paa Vridsløse gaar 3de parten af Straffen naar man Sidder alene, og det har meget at sige,

paa Vridsløse har Fangen det efter Omstændighederne godt, det er bare ensom, men deri bestaar jo Straffen.

jeg blev altsaa tillige med 2 andre Fanger, (naturligvis i vores egen Tøj) og Asistenten, Overbetjenten, Overlærere. (en Civil for hver Fange) ialt 6, et lille sluttet Selskab paa en længere Rejse,

vi kjørte i Carabang til Dampskibet i December Maa-ned 1892. hvorefter vi kom til Horsens By efter en heldig overfart.

Ved Skibsbroen blev vi modtaget af en Betjent fra Anstalten som omtrent i Uniformen ligner di Københavns Gade-politi, blot har di ikke Sjarko, men en mørkeblaa (eller sort) Garderhue med en Guldtrisse om og en Dusk.

vi blev altsaa modtaget af saadan en kom igjen i en Carabang og kørte lige til anstalten?

Anstalten ligger paa en Bakke i udkanten af Byen en statelig og inponerende 4 Etages Bygning at Se til man kunde snarere kalde den en Fæstning, som den staar der med sin alenhøje Ringmur omkring paa alle 4 Sider, og hvor Vagten gaar med sin Dragen Sabel og en ladt Pistol stukket inde paa Brystet. baade uden og inden for Muren.

om Sommeren er det foran altid smugt at Se, særlig naar Blomsterne staar i Flor, for lige uden for Muren er den 2 Plæner med en masse af forskellige Blomster og til-lige ligger Enspektørens og Præstens Have der ogsaa. og ikke at tale om Anstalten selv eller (Tugthuset) som er dets rette Navn, med alle sine Vinduer og der indenfor sine Tomme tykke Jernstænger.

der kommer ogsaa mange Mennesker om Sommeren og skal Se Tugthuset (uden for) og saa maa di enda holde dem paa tilbørlig afstand, inden for Muren maa der ingen

komme uden di er i Familie med en Fange, og saa skal di dog forud have Inspektørens særlige Tilladelse dertil.

inden for Ringmuren er der 2 Lange Græsplæner men ingen Blomster, naar man kommer derind er man Fanget Vagten staa parat med sin Sabel. saa nu gælder det blot om at Lystre. Komando?

Vi kom saa Op paa Kontoret og derfra ned i Kælderen en mørk og skummel og fugtig Kjælder med mange Celler, hver af os tre Fange kom i hver sin, hvor vi skulde sidde i 3 Dage og studere Reglementet for der er mange saadanne hængende paa Væggene i enhver Celle, og det er di eneste Skellerier vi har.

Læseren kunde maaske godt lide at vide Fangernes Dragt, og Levemaade (Mad) Behandling o. s. v. deri kan jeg tilfredsstille dem.

Fangernes Dragt bestaar af Graat ulden Stof, en stump-trøje med opstaaende Grave, en Vest. samme Fason, knæbenklæder, og lange graa Strømper som gaar op over Knæet et par Kludesko paa Benene og en rund Hue uden Skygge. der har di hele Dragten. Skjorter og Uldrøje faar di naturligvis ogsaa,

Klokke $4\frac{3}{4}$ i Maanederne fra 1 April og til 1 Oktober, og Kl $5\frac{3}{4}$ i den Øvrige Del af aaret giver der Signal, at staa op, (Fangerne ligger i hver sin Celle) saa begiver man sig til Vaskerkammeret med sin Natpotte tømmer den af i Closettet (Vandcloset) (hver Afdeling har sine Closetter). saa Vasker vi os med Grøn Sæbe og Koldt Vand kæmmer Haaret men ingen Spejl at se i førend vi kommer i 5 Klasse, hvor efter vi gaar til Arbejdsalen hvor hver mand intager sin bestemte Plads, hver Morgen og aften bliver der holdt Bøn, som Fangerne skiftes til at oplæse.

Kl $5\frac{1}{4}$ fra 1 April og til 1 Oktober og Kl $6\frac{1}{4}$ i den øvrige del af Aaret gives der Signal til Arbejdet begyndelse, Kl $1\frac{1}{2}$ 8 til 8 holdes Frokost. bestaaende af 140 Kvint Rugbrød 6 Kvint Ost, 4 Kvint Fidt, $1\frac{1}{2}$ Pegl varmt Øl til hele Dagen Middag Klokken 12 til 1. saa Arbejde til Kl 5 til

5½ Fesbekost, 1 Pægl Mælk (skummet) og saa kan di spise hvad di har lævnet fra om Middagen, saa forsat Arbejd til Kl 8. Kl 8½ skal Fangerne være i Seng.

Lægen kan give Fangen exstra Brød indtil 200 Kvint Daglig kan ogsaa give Sigtebrød istedet for Rugbrød og Mælk i stedet for Øl.

Læseren kan nok Tænke hvordan det gaar saadan et Sted, paa Arbejdsalen er der Plads til 20, a 22, Fanger, og der er 20 Afdelinger, hver Afdeling. repensenterer alle mulig og Umulige Forbrydere fra hele Landet. Fangerne kom let op at skændes og mange gange slaas, saadant straffes strengt jeg har flerre gange været med ogsaa, Straf bestaar af Mørk Kasjot med eller uden Køje, at efter Enspektørens forgodtbefinde.

Fangen har en Streng Reglenent og en streng og haard Diciplin, Fangen **skal** Tiltale sine Foresatte med Hr. medens di Hrr Forresatte Tiltaler Fangen med Du. — — — naar to Fanger kommer op at skændes, om ogsaa Betjenten hører det, han siger ikke noget strax, hvis di saa holder op at skændes, kalder Betjenten dem ud paa Gangen, og skælder dem baade Hæder og Ære fra.

i modsat fald kommer di op at slaas melder han det til Overbetjenten og han igjen til Enspektøren, og han Dømmer, saa Straffekvarteret er altid fuld opsat.

men det var nok om mig selv jeg jeg skulde skrive. naar jeg er Fange er jeg mange gange ikke mig selv. Tilfældene tager til og mange gange har jeg været vild og uregerlig, jeg har ogsaa for det meste gaaet fri af straf og i stedetfor blevet nedsat i en Lavere Klasse paa Abnomen, en Afdeling hvor svagelige Mennesker kommer og hvor di har det taalelig godt, di svarer heller ikke noget Pligtarbejde, og der er en Betjent inde paa Salen altid, der er nemlig 2 Betjenter som skiftevis har vagt paa Salen, og det er 2 af di flinkeste Betjenter paa hele Anstalten, der var jeg, 14 Maaneder til jeg skulde Løsslades.

i Februar Maaned 1894, slog endelig Befrielsens Time, og det første jeg fik i Byen var Kaffe, saa en Sort med tilbehør, en lille Lærke med paa Rejsen til kjøbenhavn, kom hjem til mine Forældre og Søskende di var flyttet længere ud i gaden i en 2 Værelser lejlighed min ældste Broder var blevet gift og di ander var voxet op saa di knap kunde kende mig men di havde jo heller ikke set mig i 2 Aar, min Moder var holdt op med at gaa i Nems Cafe Køken, nu stod hun hjemme i Køkenet og sled i Vaskebaljen for en Frisørinde paa Østergade, Fader var blevet Natvagt, hvor han altid har Arbejdet,

Forstanderen paa Flakkebjerg havde sendt alt mit Tøj og 50 Kr. Hjem. naar en Dreng paa Flakkebjerg kommer ud at Tjene, saa Lønen bliver sat i en Sparekasse til han bliver fulmyndig. 25 Aar, naturligvis Klæderne man slider skal man selv betale af Lønen det var af di Penge han sente, men Far vilde ikke give mig nogen af dem da han vidste hvad jeg vilde bruge dem til.

mine gamle Kammerater kom jeg snart sammen med igen men ret længe var jeg ikke hjemme.

Til den første Mart fik jeg Plads som Karl paa T—gaard T—Sogn en Plads som der ingen kunde være ret længe, Manden og hans Kone var 2 gerrige Tyskere, en voxen Søn og Datter gik der hjemme. Kosten var Daarlig og Arbejdet strengt, der var en karl til foruden mig og tillige en svensk Røgter som gjerne vilde have sig en Syp, og det vilde jeg ogsaa, der gik heller ikke en Aften uden vi (Røgteren og jeg) havde drukket en Flaske Brændevin som vi skiftedes til at hente.

desuden var der 2 Piger, og som det gjerne gaar paa Landet, jeg var der ikke mange Dage førend jeg var Kærest med den ene, Marie hed hun min Pige som godt kunde have gaaet i Ilden for mig, men alligevel kunde jeg ikke finde mig i at være der.

en Dag kom der en Mand som jeg havde været sammen med i Horsens, at besøge mig, han havde været hjemme

hos mine Forældre og faaet at vide hvor jeg tjente, men hvorledes han har faaet at vide hvor di boede er ikke godt at vide, men han kom alsaar, at han var godt beslaaet med Penge er sikkert, og at han havde en god Flaske Cognak med er endnu mere sikkert men hvad var det til 3 Mand, det forslog saa lidt,

han talte og talte, at jeg skulde tage med ham til Kjøbenhavn, men det havde jeg ikke rigtig lyst til,

saa fulgte han Røgteren og jeg til Kroen og blev dygtig fuld alle 3. for han mente vel, naar jeg blev fuuld kunde han bedre faa mig med sig, jeg havde ogsaa fulgt med ham, vis ikke Marie havde kommet og faaet mig til at lade være, hendes Ord og Taarer kunde jeg ikke modstaa, saa Vennen maatte rejse med uforrettet Sag. og hvem der var glad var nok Marie.

men Glæden varede kuns kort.

Nu var jeg rigtig blevet kjed af at være der siden han havde været der, 2 a 3 Breve kom til mig fra han, men jeg stred imod, men Skæbnen vilde det anderledes,

en dag havde jeg Drukket mere end jeg godt kunde taale (det var en Søndag) kommer jeg op at skændes med Propetæren og han Kone, Sønnen kommer til han begynder ogsaa, tilsist kom Sønnen og jeg i Totter paa hinanden jeg slap med en blodig Snude Sønnen fik ligesaa, tillige e blaas Øje, i medens stod di Gamle og saa til,

der vi tilsist holdt op, skulde jeg rejse og det strax. det lod jeg mig ikke sige 2 Gange. det var den 15 Mai,

saa rejste jeg til Kjøbenhavn, uden Marie vidste det, tog op til Vennen, som ogsaa havde godt Arbeide, paa en Væverfabrik vi boede godt, og som han sagde, skulde jeg blot ikke Arbeide, men gaa og have mine gronedes Dage saa længe jeg selv vilde.

jeg Drak og svirede hver Dag var saa at sige fuld altid, sloges paa gaden, fik Mulkt, i Fængslet, i 2 Dage og afsone Mulkt. saa det kunde jo ikke gaa paa den Maade.

I Juni fik jeg en ny Plads 2 Mil fra Byen hos en Mand

som var Bestyrer af Gaarden og godheden selv, der gik det mig godt endskønt Manden kunde ikke lide jeg tog mig en forsvarlig Dram, Tiden gik godt, og jeg stod i Stadig Brevvexling med mine Forældre,

en Søndag i Høsten kommer Fader ned, for at se til mig, med et paar ny Støvler, og tillige Skraa en Pibe og Tobak. og glad var jeg, og Far ogsaa, han blev beværtet paa det bedste og til sist da han om eftermiddagen skulde hjem (han skulde have Vagt) fik jeg lov at kjøre ham et godt stykke paa vai,

da vi kommer til stationen havde vi forregnet os der gik ikke noget Tog føren om 2 Timer, og i den Tid skulde Far gaa og vente, saa vilde jeg hellere kjøre ham helt til Byen di 2 Mil kunde Hestene sagtens løbe frem og tilbage, men Fader var ikke rigtig for det, men til sist gav han efter, og jeg kjørte ham saa til Byen, men han vilde ikke ha jeg skulde kjøre ham helt hjem.

inden vi skiltes bad han mig Hjem da det var Fader og Moders Sølvbryllup næste Søndag, jeg komer hjem, for lidt skænd fordi jeg var kørt saa langt for Far, det var den første, og det blev ogsaa den sidste gang jeg kjørte for min Fader.

Søndagen efter, kom jeg til Byen med 20 Kr. i Lommen, som jeg skulde kjøbe en Gave for til mine Forældre. jeg kommer hjem, hvor der var en farlig Hurlumhej. jeg maatte strax til at arbeide. hjælpe Fader at Flytte en del af Møblerne paa Loftet saa der var bedre Plads til hele det store Selskab, men det blev jeg snart ked af, jeg smuttede væk efter at have givet Moder di Halve af Pengene, i stedet for at kjøbe en Gave for alle 20 Kr. beholdt jeg selv di 10, men det vidste di Gamle ikke noget af.

saa nu gik jeg ud at holde Sølvbrullup med Kammeraterne, vi drak og drak alle 10 Kr op, ikke i Brændevin men i Øl og for 10 Kr kan 2, a 3 Mand faa en del at drikke,

hen paa Aftenen var jeg godt Fuld, ingen Penge, til at

rejse hjem for, hvor jeg boede, Kammerater var gaaet, da der ikke var fler Penge, saa nu maatte jeg ty til Forældrene.

jeg gik saa til Sølvbryllup i min Stormbrandert,

Moder lukkede op hun kunde nok se jeg var fuld, jeg kommer ud i Køkenet, for jeg matte ikke komme med i Selskabet i Stuen sagde Fader, jeg maatte sidde gandske alene der ude og spise men Drikke (spiritus), vankede der ikke noget af,

hvordan jeg følte mig tilmode, da jeg sad der alene, ligesom en anden Tigger som di havde givet lidt at spise, Fader og Onkel kommer der ud for at faa mig til at gaa, men det havde jeg lyst til, saa det ene Ord tog det andet, og naar jeg er Fuld skal der ikke meget til føren jeg bliver (rasende) og hvad der saa sker ved jeg ikke, og som Moder fortalte mig Dagen efter havde jeg været hel Skrækkelig, skældt og smældt og sloges med dem, var bleven smidt ud paa gaden, og hvordan jeg var kommen hen i et skur hos en Vognmand ved jeg ikke, men da jeg vognede fortunlet i Hovedet, kom ud paa Gaden vidste jeg hvor jeg var, gik saa hjem og der fik jeg hele redeligheden at vide og se med egne Øjne,

i Døren var der to Glasruder som var splintret Posslin var gaaet i stykker, jo det var en nydelig Redelighed jeg der havde lavet og bekostning for Fader og Moder.

til alt Held sov Fader ellers havde jeg vel ikke engang kommen ind, jeg fik Mad og vasket mig. fik Penge af Moder at rejse hjem for. Ja ens Moder kan lettere tilgive og glemme en Fader.

saa gik jeg da pent og Ordentlig dengang hjemme fra, jeg fik mig snart en Snaps og saa v. saa jeg maatte gaa di 2 Mil til B— kom hjem klarede den hos bestyreren, forsatte min Daglige Dont og en Maand efter sendte jeg Moder 20 Kr pr Post i Skadeerstatning for mine Unoder. paa Sølvbryllupsdagen,

da vi havde Indhøstet og var i lav med at Tærsk

(paa Dampmaskine) ved saadan en Tærskning gaar det Ly-
stigt til, der er en halv Snes Mennesker i fuldt Arbejde og
der vanker Snaps paa Snaps hele Dagen igjemmen, jeg
bliver Fuld og tosset og da jeg vogner om Morgenens med
3 Mand ved siden af sengen, og di fortæller jeg var gaaet
paa Bestyreren, bagefter sprunget i Gadekæret, var blevet
halet i land, havde tedt mig skrækkeligt, var blevet bundet
til Sengen, en Læge havde været der og sagt, jeg skulde
ind paa Amtsygehuset. den Dag

Bestyreren saa jeg ikke noget til og en anden Gaard-
mand maatte kjøre mig tillige med 2 Haanfaste Karle til
Sygehuset, hvor jeg blev indlagt, hvor jeg var en 8 Dages
Tid. blev saa udskrevet gik til B—rup efter mit Tøj og
mit tilgodehaven det havde Bestyreren ikke noget imod da
han var blevet ked af at have mig længere dengang, men
jeg havde ogsaa gjort ham mange Ubehageligheder.

det var den $\frac{1}{9}$, 1894. kom saa til Kjøbenhavn svirede
og Drak, kom paa Ladegaarde løb og kom igjen, og løb
og kom igjen, var ude nogen Tid, blev anholdt for Druk,
var i Fængslet og satte Mulkt af, kom paa gaarden igjen
løb igjen, og kom igjen, var i Tvangshuset for indeholdese,
og tillige var jeg paa Komnehospital flere Gange dels fra
Gaden hvor jeg har været faldet om i Krampe, og dels fra
Ladegaarden hvor jeg skulde have været meget uregerlig
var krøben op paa Taget, og gjorde andre Unoder. var i
Politiet Klør for Tyveri hvor naar vides ikke saa bestemt
men det var da Aar 95 (et mærkeligt Tyveri)

jeg var fuld en Aften var gaaet ud at finde et sted
hvor jeg kunde sove, kom saa ned i Fredericksholms Ka-
nal hvor Lejebaadene ligger, fik strax Lyst til en Sejltur
tog en Baad og sejlede med (om Natten) sejlede u ved
Kvæsthuset band den der og laa mig til at sove til om
Morgenens at Bommen ved Tolboden var lods satte saa
Sejl til og sejlede ud af Horsholm til, brugte en Aare med
det samme.

men da jeg var kommen ud ad Hillebæk til, Blæste

det op og Drev over med en stor Regnbyge, jeg blev bange, vandet begyndte at strømme ind i Baaden, da jeg ikke forstod at manøvre med Sejlene mere Vand strømmede ind, jeg slap Roret og Rebet som holdt som holdt Sejlet, tog min Kniv skar rebet som holdt foggen over, løftede Masten op, og ud i vandet med det hele, tog Aarene og roede i Land, bandt Baaden forsvarlig og gik min vej, mødte 4 Fiskere som havde set det hele di tog mig med, men heldigvis var Betjenten ikke hjemme,

saa løb jeg fra Fiskerne kom Lykkelig til København, men blev anholdt it par dage efter for Baaden og fik 20 Dage vand og Brød,

var tillige paa Kumunehospitalet, kom ud, Drak og laa ude om Natten, og førte et i det hele taget udsvævende Liv. kom saa paa Ladegaard derfra til Kumunehospital, derfra til Eberødgaardsaandsvageanstalt. løb 3 Gange derfra, saa kom jeg der ikke mere var saa ude til den $17/7$ 97. da jeg kom til Malmø hos en Propetær L. hvor jeg var til den $17/11$ samme Aar.

Og som det gjerne gaar paa Landet, en Kærrest fik jeg snart, og hun havde en lille Dreng, som var min Øjensten.

Di kunde se mig naar jeg hade fyraften gaa fra Øen og til M— til min Pige og Drengen. og det var saa godt som bestemt at vi skulde giftes, men min Skæbne vilde det ikke saaledes?

vi naaede den 1 November lønen blev Betalt, 30 K, det var ikke mange af 120 Kr som jeg var Fæstet for, jeg var netop fæstet fra $17/7$ til $1/11$ 97. saa di 90 Kr var dels gaaet til Dans og anden Morskab, dels til Drik og svir o. s. v. jeg var desuden fæstet for vinteren med men

Men en Morgen var jeg staaet for sent op og kommen for sent til Øen jeg boede nemlig hos min Pige og havde gjort det længe ønskøndt jeg var fæstet baade for Kost og Logi. jeg kommer saa forsent og Manden som har ladet det gaa entid mente at nu maatte det være nok med det

Natsværmeri, saa nu skulde jeg selv vælge, enten skulde jeg lade Anna være hvor hun var, og blive paa gaarden og passe mit Arb Arbejde, eller ogsaa skulde jeg rejse jeg valgte det sidste, rejse,

jeg fik mit tilgodehavende, tog over til Anna var der et par Dage, og tog saa til Kjøbenhavn var der et par Dage stjal en Ulster satte den ud for 10 Kr. tog ned til Anna igjen og var der til. Ja ikke mange Dage efter kommer Anna hjem, og siger, at Betjenten har sagt hende at hilse mig, jeg maatte forsvinde, da jeg ellers vilde blive anholdt, jeg var nemlig efterlyst af Politiet i Kjøbenhavn for Ulsteren, og det kunde jeg nok tænke jeg vilde blive da Tyveriet var begaaet i samme Ejendom som mine Forældre boede og tilmed Beboerne havde set mig i Huset samme Dag Tyveriet var begaaet.

saa jeg maatte jo væk og in afsked som Læseren selv kan tænke ikke var videre glædelig naa to Menesker som holder af hinanden maa skilles.

jeg tog saa ad Kjøbenhavn til med en lille Lærke i Lommen ad Landevejen og Feggete saa kom jeg i en halv Perial til en lille Bondegaard hvor jeg ogsaa gik ind forat Tigge, men det lod ikke til der var nogen hjemme men henne i enden af Huset stod der et vindue aaben,

Jeg gaar hen til Vinduet, kigger ind i Spisekammeret. kryber ind af Vinduet og paa en Hylde staar der 1 Flaske Akkavits jeg tar den trækker den op tar mig en god slurk tar Flasken med og gaar ind i Stuen, og ransager hele Huset, lukker Klædeskabet op, tar et sæt Tøj og Overfrakke ud. tar mine egne Laser, af klæder mig paa, med Mandens Tøj. ransager Komoder og Chatol o. s. v. kaster alt hulter og Bulter omkring paa Gulvet, gaar omkring alle vejne, finder et par lange Støvler, tar mine egne Sutter af, trækker di lange paa, og af en Sigarkasse, fylder jeg overfrakken med dens indhold, Tænder en Sigar strax, tar min Flaske med, kryber ud af vinduet igjen, og gaar mi Vej.

Ved siden af Gaarden gaar der en Bivej. der staar to

Mænd og taler, jeg hilser di hilser igjen, den enne var Manden i Gaarden jeg havde beæret med mit Besøg, den anden var Vejmanden, som jeg senere i Retten fik at vide.

Jeg gaar, og gaar. et Køretøj indhenter mig med tre Mand, di spørger hvor jeg skal hen, jeg saa svarer, til V—borg. Di spurgte hvor jeg havde faaet det Tøj fra, jeg sagde jeg havde købt det, di sa di kunde bevise det modsatte naar jeg vilde Køre med tilbage jeg satte mig op i min Fattige Brandert.

Di kjøre til T—kro hvor vi kom ind Manden fra Gaarden kom med mit eget Tøj det var mit sa han, og det jeg havde paa var hans, jeg protesterede, tilsist sagde han, tag det Tøj af dem og tag deres eget paa, saa skal di faa Lov at gaa, men Fæhoved som jeg var, jeg Protesterede derimod sa det var mit Tøj og ikke hans, vi kom op at skændes og hvad der senere skete ved jeg ikke men i Arrasten i P— fik jeg det at vide.

jeg var kommen dertil Svinebunden paa Hænder og Føder, Mandens Tøj var revet og Flaaet som han Ejeren af Tøjet og hans 4 hjælpere selv havde gjort for at faa Krabaten bunden og smidt op paa en Vogn ligesom en anden Gris.

i Retten oplyser jeg om Ulsteren fra Kjøbenhavn med det samme, da jeg ligegodt kunde tage det hele med strax, at di ikke senere skulde faa noget at hænge mig for.

i Arresten sad jeg vinteren over til April da Dommen faldt 8 Maaneders Forbedringshusarbeide det var i April 1898.

kom saa direkte til Horsen i Fæledskab, om Anstalten har jeg ikke mere at sige end at Kirkegangen er tvungen og Fangerne gaa i Skole om Søndag at lære at skrive og Læse.

kom saa ud i December samme Aar rejste strax tilbage til Anna i M—sund, men hun havde snart trøstet sig ved tabet af mig med en anden som hun var blevet Ringforlovet med og skulde snart giftes,

men nu kom jeg igjen, som hun ikke havde ventet saa nu blev der ikke noget Ringforlovet og Bryllup mig vilde hun gjerne have igjen, om hun virkelig holdt af mig er ikke godt at vide, men at hun vidste, at naar jeg var fuld og hun blot talte med en anden blev jeg gal, jeg har været op at slaas mange gange for hendes skyld,

saa boede jeg hos hende igjen, til den 1/1 99. da jeg kom til L— paa M.—Ø. da han ikke havde mere end en Kal og stod og trængte til Følk, som han altid gør men nu vidste alle sammen paa Øen ja selv i M— vidste jeg havde været paa Brasen, Pigerne var gale paa mig derfor og drillede Karlen at han skulde arbejde med en Tugthus-fange alt det fortalte Propeteren mig, saa han vilde hellere undvære mig ind miste den anden som ikke vilde tjene sammen med mig,

saa maat jeg gaa med den Besked, men en aften træffer jeg Karlen over i M— faar ham med i i en Beværtning drikker ham godt fuld, (for hans ejne Penge) og han fortæller at det var Pigerne der havde faaet ham til at sige saadan til Manden.

men Dagen efter kommer Ladefogden over efter mig, en mand som godt kunde lide mig da jeg altid passede mit arbeide til baade hans og Propetærens Tilfredshed, saa blev jeg fæstet og blev snart gode Venner med Piger igjen da vi havde været til Bal sammen en Gang, Saa den Ære Læser maa selv Tænke, at det er ikke godt for en Løsladt **Fange** at være, og faa noget Arbejde, nogen steder i Landet, naa di faar at vide eller di ved det man har været paa Brasen. men resten senere.

jeg var altsaa blevet fæstet og hen i April var jeg nede hos en af Husmændene at hjælpe ham at grave hans Have,

der var to Husmand paa Gaarden som boede i et fælles Hus et stykke der fra di to Husmænds Koner stod altid paa Krigssti men der var ogsaa stor forskel paa den, den ene prober og renlig hjemmet rent og pænt altid naar vi

Karle kom derned, fik spise og drikke og dygtig med Sorte jeg og den anden Kal har trukket mange Bjørne derfra og hjem. det andet beskidt, ja meget enda, men hun var ogsaa Manden i Huset, og Mande Nul. maate passe Børnene, og gaa i Byen og købe ind, saa Læseren kan nok tænke vi gik det andet sted, det var ham jeg hjalp med sin have, hans Svigersøn var der ogsaa,

hen paa Eftermidagen blive Karl fuld kommer op at skændes med den (beskitte) som vi kaldte hende, stikker hende et Blaaf Øje hun løber in og sidder Krogen paa Døren

jeg bag efter springer Døren kommer ind, gaar paa baade Mand og Kone ja selv min Pige som sad der, hun kom ikke andre steder, og kun kunde ikke lide dem ved siden af, forde di gav mig fuld, og kom der ikke,

men løber ud og kalder hjælp til, den Anden Husmand og hans Svigersøn kommer til og ved forenede anstrængelser for di Krabaten overvunden og bundet lagt ud i Skuret at sove, det var enden paa det Gilde.

jeg saa godt ud med 2 blaa Øjne en hoven og skrabet Næse, Tøjet iturebet maatte enda betale 15 Kr i Mulkt, da den beskitte havde meldt det i Betjenten,

siden den Dag var jeg uven med Anna, eller hun var bange for mig.

den 1 Mai kom. 4 Kr fik jeg af 50. di andre var gaaet til Mulkt 15 Kr og resten til o. s. v.

Dagen efter var jeg ude at trumle, med en 3 Dækker i ¹⁾ efter Frokost kommer Propetæren derud han var gal i Hovedet, jeg tromlede ikke godt nok til ham, han griber linerne fra mig, jager paa Hestene, i Trav skulde det gaa, men det havde jeg ikke Lyst til, jeg gaar hjem men paa Vejen indhen Manden mig med Hestene vi gaar og skændes han slippe liner, skal til at stikke mig en Skalle, men stødte sin Næse paa min Albu, saa den sprang op at bløde, og jeg lo, og mere gal blev han skældte mig

¹⁾ her findes et ulæseligt Ord.

ud for Tugthuskandidat, jeg knalder ham en paa Pæren men han kunde just ikke klare den

saa løb han. og jeg bag efter hjem, da han og jeg havde sundet os kom han ned i Kammeret, og gav gode Ord, men nu havde han ladet mig høre hvor jeg havde været. saa vilde jeg rejse og det maatte han finde sig i. han sagde da jeg sa farvel, at han, ikke vilde have mig mere om og saa jeg kom igen, men jeg har des værre ikke været der siden.

Ude paa Øens Havn, laa der et skib (tremastet Skonnert) den laa Sejlklar, men Kaptejnen manglede en Mand i Besætningen, der kom jeg med samme Dag jeg kom fra L—den $\frac{2}{5}$ 99. nu skulde jeg til at være Sømand,

jeg var ene Dansker i mellem 6 Svenskere ombord, jeg kjendte hverken det ene eller det andet men Kaptainen mente det gik nok han skulde nok lære mig det,

Skibet skulde til Hernösand i Sverige, og hente Tømmer, men en Dag faldt jeg omkuld paa Dækket i et Tilfælde og siden den gang fik jeg ikke Lov til at gaa tilvers.

efter nogle Dages forløb kom vi til vort Bestemmelsessted, men du Hjemini, hvor jeg maatte slæbe i Plankerne, saa Sveden Haglede af mit smukt formede Hoved, (4 kantede) men endelig laa vi sejlklar paa Reden, hvor efter vi et par Dage efter stak i Søen til Vismar i Tyskland hvor jeg blev afmønstret i Juni Maaned.

det var saa lige en Maaned jeg havde været Sømand og jeg lovede mig selv at jeg ikke skulde være Sømand mere.

saa tog jeg hjem til Kjøbenhavn og hjem til mine Forældre, men sikken en forandring der var foregaaet mine 2 Brødre var blevet konfirmeret og min stakkels Fader var Død, fred være med hans Sjæl, han havde ogsaa mange mange Sorger og Kvaler af mig, men bagefter er man altid Klog.

Min Moder var saa forandret, at jeg knap kunde kjende hende igjen men det var og saa 3 Aar siden jeg sidst var hjemme. hendes Sorte Haar blevet fulstændig hvidt og hen-

des ellers saa trivelig Person var blevet Mager, og hendes Hud gennemsigtig, di kan tro det gjorde mig Ondt at se min kjære Moder saaledes.

Di blev glade for det jeg kom da fader Arv ikke kunde blive Udbetalt før jeg var med, og da di ikke vidste hvor jeg var, maatte di vente til jeg kom tilbage af mig selv. det var nemlig Faders Pensjonspenge d. v. s. Penge som hver Uge blev trukket af Faders Ugeløn. hvor han Arbejdede og det var blevet til noget, da han havde været der i nogle og 30 Aar, vi fik hver 150 Kr. 7 Mennesker.

jeg købte mig noget Tøj og morede mig en Tid for di 100 Kr. di 50 gav jeg Moder og det samme gjorde mine andre Søskende ogsaa.

kom saa den $15/7$ 99. til F—gaard. S— Sogn at Tjene men der gik det rigtigt galt Manden, var Kone, og Konen, var Mand, Gaarden havde i sin Tid været Kro Kro og Bygninger staar som det var en Kro endnu i Stuehuset boede Bonden, og tillige en Skomager med Botik, i den ene Længe som vendte Gavlen ud imod Landevaien var der en Brugsforening (Købmandshandel) i den anden Længe var der en stor Sal som blev brugt til Danseskole.

jeg havde ikke været der mange Dage førend det gik galt. uden for Købmandens Butikstrappe laa der 2 hele Tdr. Brændevin og en Aften da alle var gaaet i Seng tog jeg en Blikbalje som jeg havde i kammeret gik ud til Tønderne, stillede den ene an stak Propen ind i Tønden og lod di klare Draaber løbe i Baljen til den var fuld, slog paa en anden Prop i igen gik ind i Kammeret med Baljen hentede mig en Snes Flasker som stod uden for Botiken i Kaser dels hele og halve fyldte dem med Brændevinen laasede dem inde i min Koffert drak en lille Taar og smed Resten ud paa Møddingen.

nu havde jeg da faaet sprut nok foreløbig. jeg Drak ogsaa til den store Guldmedalje. men fik den ikke da jeg var fuld baade Dag og Nat i 8 Dage

saa var det Søndag kjøbmanden og hans Kone var om

eftermidagen gaaet en Tur og imedens var jeg krøbet i af et Vindue i Stuen som vendte ud imod Marken gaaet ind i Botikken og taget et par Flasker Cognak og Et par Pakker Cokolade og anden Slikkerie noget skraa og Tobak, og Sigarer, der var nok at tage af, kom ind i Kammeret med det hele laasede det inde,

om aftenen var jeg nede paa Kroen og kom til at Drikke med 3 andre Karle, og da der skulde lukkes var jeg Fuld og di andre ogsaa, jeg gaar hjem sæter mig til at drikke af min gode Cognak, var blevet endnu mere fuld, og Pokker maa vide hvad der gik af mig, jeg ved det ikke, men i Retten blev det oplyst, at jeg havde gaaet ud i Laden taget en Fork (Høtyv) været over ved Mandens og Konens Soverkammer, jaget Høtyven ind igjennem Ruderne og truet Husbond paa Livet, samt at jeg vilde jage Høtyven i Maven paa ham, havde saa taget Hest og Vogn læset min Kuffert paa og Kørt min Vei.

Bonden havde staaet op var gaaet hen at hente Hjelp men da di saa jeg kom kjørende i fuld Kariiede svingende Høtyven og raabt og skreget, havde di ikke tordet at angribe Krabaten, jeg var saa kørt og kørt og blevet anholdt, med Køretøj og det hele, bastet og Bundet, og da jeg kom til mig selv igjen var jeg Paa Stationen i R— hvorefter jeg Dagen efter blev kørt til K—borg da det var uder det Herredet at jeg havde begaaet det hele,

jeg sad saa i Arresten igjen blev forhørt, selv Manden hvor jeg tjente og hans Kone og flere andre Vidner mødte og fortalt hvad der ovenfor er skrevet¹⁾ men nu den ene

¹⁾ Paa dette Sted har Forf. i Manuskriptet ladet 2 Sider staa in blanco, i hvilken Anledning han skriver følgende Undskyldning:

Den Ærede Læser og Læserinde maa undskylde at der ikke staaar noget paa disse 2 Sider, da det er bare Tinkeløshed af mig, da jeg har saa meget at tænke paa.

Med Agtelse

C. N.

Forfatter.

10*

Flaske Cognak og Cokolade og nogle Flasker Brændevin hvor havde jeg faaet det fra jeg vidste det og kunde ikke gaa fra det.

Købmanden Mødte tillige med Baljen, den blev Maalt, og den tog 20 Potter. 20 Potter Brændevin, men jeg havde jo ogsaa smidt in del bort.

for di Bedrifter fik jeg $1\frac{1}{2}$ Aars Forbedringshusarbeide. rejste til Horsens paa ny, for at afsone min Straf det var i eeftaaret eller vinter 99 kom ud igjen igjen 19,01, i Mart Maaned var saa hjemme hos min Moder som var flyttet ind ved Norrevold.

Der var jeg til April, $16\frac{1}{4}$ 19,01 kom jeg til I— Ved T— Station og var der til Juli Maaned,

det var en Lørdag der var Fest oppe ved Stationen i Kroen jeg var der tillimed en Pige, 2 andre Karle og deres Piger,

det var ikke min Pige som var med mig, men en fremmed som jeg ikke kender noget til man kan dog ikke godt gaa til Fest og Bal undtagen man har en Dame med.

men ud paa Natten gik jeg ad Hjemmet til med en god Perial og da jeg kommer til en Købmand for jeg pludselig den Tanke at Stjæle der,

jeg slaar en Rude ind, kravler ind, kommer ind i Botikken, finder en Sæk kom alskens der i flere Flasker Cognak og Bitteressens flere π Sokolade Skraa Tobak, Sigarer (i Kasser) henved 100 Lommeknive i Kasse smaa (Tvebakker Det var omtrent en hel Sækful saa gik jeg hjem med det hele pakkede det ned i min Koffert spiste og Drak en del af di gode sager.

Dagen efter, det var Søndag, spiste og Drak jeg tillige af Sagerne, blev i godt Humør, tog saa en Snes Kive i Lommen og et par Kasser Cigar under Armen, et par halve flasker Bitteressens i Lommerne og lidt Cokolade, gik saa ud paa Handelens Vejne,

den gik strygende hvor jeg saa kom hen, da jeg solgte Varerne langt under den egentlige Pris, Nu tjenter der paa

Gaarden tillige med mig en Kal. om han har set jeg har haft Sagerne da jeg troede han Sov, eller han har set jeg kom hjem med den er ikke godt at vide men et ved jeg at han havde været oppe hos Betjenten ved Stationen og meldt jeg havde nogle Sager hjemme som jeg vist ikke var kommen Ærlig til. og Tyveriet var allerede om Morgen bleven anmeldt, saa vidste Betjenten, hvor han skulde henvende sig, og ligesom jeg sidder inde hos en Skolelære og sælger en Snes Sigarer kommer Betjenten og den anden Kal som jeg tjente sammen med, ind af Døren,

Betjenten anholder mig i Lovens Navn, lægger Beslag paa mine Varer og jeg maa følge med, (pr Vogn) Da jeg ikke vilde gaa.

da fortalte Betjenten paa Kjøreturen mig at (han) den anden Kal havde været oppe at melde mig, han kørte bag efter paa sin Cygle, vi kom saa hjem til Gaarden hvor jeg i Kammeret maatte lukke min Kuffert op i Kammeret, Betjenten undersøgte den,

alle mine gode Sager blev lagt op paa et Bord som stod i Kamret, jeg fik dog stukket en Kniv og et pund Sjolade nogle Cigarer. til den Ærlige Kal som havde meldt mig.

vi Betjenten og hans Hustru og jeg kørte med Toget til Kjøbenhavn, tog saa en Droske og skulde køre til Arresten. men paa Vesterbrogade sprang jeg ud af Vognen og løb, Betjenten bag efter med Udraabet stop Tyv'en flere Herrer stillede sig i Vejen for mig, men Di blev skubbet omkuld tillige var der en meget korpulent en, jeg kan se ham endnu naar jeg tænker derpaa, med hævet Stok stille sig i Vejen, en af Stokken fik jeg i Skulderen og den gjorde av, men han trillede omkuld, ligesaa lang han var og jeg blev Fanget ved den Lejlighed, 2 Gadebetjenter vilde kvæle Abekatten, men flere laa Handjern paa mig.

ved saadane Raab stop Tyven, vil alle gjerne hjælpe til men di tænker mindst paa, naar Raden kommer til dem,

og saa vilde di vidst gjerne have at der ingen vilde stoppe dem ved Raabet (stop Tyven).

saa kjørte vi da til Arresten hvor jeg blev indlagt.

I Retten mødte Kjøbmanden og fik resten af Sagerne Udleveret, den anden Kal mødte ogsaa, og gav Forklaring, han sov ikke, som jeg troede, da jeg kom hjem med min Sæk paa Nakken, han havde set jeg laa Sagerne ned i Kufferten, men at han havde modtaget en del, da jeg var anholdt, det talte han ikke om den Ærlige Mand, han fik en Krone i Vidnegodtgørelse jeg maatte gaa tilbage til arresten igjen.

næste Gang jeg kom i Retten sagde jeg som det var at den Ærlige Kal som havde meldt mig, var var saa godt som Hæler, da han havde modtaget Tyvekoster af mig efter anholdelsen, men det vilde Dommeren ikke høre noget om, ja ja sagde jeg, saa modtager jeg ikke nogen Dom, for skal jeg straffes, saa skal den Ærlige Mand ogsaa,

saa maatte Karlen møde i Retten igjen, han negtede det, saa blev han visiteret og rigtigt, Kniven havde han i Lommen saa bekendte han at han havde faaet Kniven af mig da jeg var blevet anholdt og tillige Cjokolade som han havde spist, Sigarerne var røget,

det fik den Kal 5 Dages Vand og Brød, for sin Ærlighed, men han havde dog ikke noget imod at modtage hvad han kunde faa endskøndt han vidste det var Tyvekoster,

jeg fik $1\frac{1}{2}$ Aars Forbedringshusarbejde, i Tugthuset for mit vekommende, som jeg var godt fornøjet med det,

jeg kom saa til Horsens igjen, til 19.03. den $30\frac{1}{4}$ blev jeg Løsladt,

imedens jeg sad derover var min kjære Moder Død og bekravet, er der nogen Moder der har gaaet noget igjen-nem med sine Børn saa var det hende di gange jeg har været derover har jeg staaet i Brevvæxling med hende. Fred vær md din Sjæl Kjære Moder

Nu var jeg kommen til Staden igjen, hvor jeg boede hos min lille Broder, hvor jeg var til min næste og sidste

Anholdelse, jeg blev Løsladt den $31/1$ og blev Anholde Faste-lavns Lørdag. samme Aar, det var ikke ret længe jeg havde min Frihed den Gang.

jeg var om Løverdagen gaaet paa Christianshavn (jeg havde ikke været der i flere Aar.) Jødens Bule var Ned-revet og i dens sted staar en Statelig Bygning. saa der var vinket af med Bulen, men der er saa mange gamle og Faldefærdige Rønner endnu, som godt kan bære det Agt-værdige Navn (Bulen).

Jeg var da kommen sammen med flere, Kammerater som drak mig fuld, som di har gjort saa mange, for saa kan di faa mig til at gjøre alt, hvad di forlanger,

hvordan jeg var kommen opi Lille Kongensgade og ind i en Musikforretning, hvor jeg skulde have staaet og beset en Ariston og da jeg løb ud af Botiken medtagende en Haandtaske som stod paa Disken tilhørende en Dame som var kommet ind lidt efter mig, og hvordan jeg var blevet anholdt paa Østergade ført til Stationen, ved jeg ikke, det er mig Ubegriveligt den dag i dag, jeg nedskriver dette,

nu var jeg blevet Arresteret igjen, og skulde sagtens Danse igjen.

i Retten mødte Konen fra Musikforretningen og Damen som tilhørte Tasken og fortalte det hele som det var gaaet til, og aflagde deres Højtidelige Ed paa at det var sandt hvad di sagde. jeg kunde ikke sige noget, for jeg vidste ikke noget,

nu Dømte Kriminelretten mig, at jeg skulde tages i Forvaring af det Offentlige, det havde vist ogsaa været bedre for mig, saa havde jeg ikke kommet derover igjen, ogsaa her, men det Offentlige Appelerede til Højeret, tre Maa efter faldt Dommen 2 Aars Tugthus, siger, og skriver, 2 Aars Tugthus. en meget Haard Dom for en lille Forbrydelse — — —

jeg kom saa til Tugthuset igjen at afsone Straffen, den $31/7$ 19,05 blev jeg Løsladt, komsaa hjem til min Broder

igjen hvor jeg boede til jeg kom her. hvordan jeg var kommen op paa Politikammeret, ved jeg ikke og hvorfor mit Tøj er blevet revet og flaat i den grad, en saa god som ny Jakke var flaat i 3 Stykker, det ene Ærme var revet af den ene, side var revet af saa Jakken var i 3 stykker og fuldstændig Ødelagt, et par Sko, oom ikke pæne saa dog hele saa jeg kunde have været bekjendt at komme hvor det skulde være med dem var Saadlerne traadt af, et par hel nye blaa Arbeidsbenklæder var revet fornede, og al det maatte jeg finde mig i om Søndagen som jeg kom her ind, talte jeg med Politispektøren og viste ham hvordan jeg var tilredt. han trak blot paa Skulderne og sagde. ja N . . . saa kunde di have ladet være at sætte dem til Modværge.

nu skulde jeg paa Ladegaarden da di ikke godt kunde lade mig gaa halv nøgen. det var blot saadan Politiet vilde vil have det. Havde det været mig der havde revet Klæderne af dem, havde jeg blevet Straffet, og Vedkommende havde faaet erstatning af Poetikassen for sit Tøj, men for det det var en fattig Mand, (Forbryder) saa skulde der ikke øves Retfærdighed, jeg kunde komme paa Ladegaarden, jeg skulde blot tie taale, og lyde, det har jeg mattet det meste af mit unge Liv.

saa kom jeg paa gaarden hvor jeg blev indespæret ligeso ligesom jeg var en anden forbryder, men Takket være Lægen paa Sygehuset jeg kom derfra ellers maatte di Hr selv forsvarede hvis der skete noget, da jeg ikke kunde eller Vilde.

her paa Sygehuset har jeg det godt, Lægen er godheden selv, baade med det ene og det andet Skraa mangler jeg ikke. ingting mangler jeg,

Frøkenene, (Sygepleerskerne) er Hjertetsgode, og altopofrende Damer, for deres Patienter, enten di er Syge eller raske, en fornuftig Pasiar kan man godt faa med dem, Det undser di dem ikke for, endskøndt baade di og jeg godet ved, at di staar langt, langt, over mig slemme fat-

tige og Ubetydelig Forbryder, men det tænker di slet ikke paa.

Hav derfor min Ubetydelig, men dog oprigtige men fattige Tak for al deres Godhed, og altopofrende Kjærlighed som di viser den hele Dag naar di omgaas deres fattige Patienter,

Men skulde det dog ske alligevel jeg skulde lønne dem med Utaknemmelighed for alt det gode di har gjort mig, beder jeg dem tilgive mig, da jeg ikke gør det med min gode vilie. Jeg kan netop fortælle dem en lille Sened som jeg havde paa Kumnehuspitalet P.V. I. det var sidste gang jeg var der inde, (jeg har været der mange gange) og jeg tror ikke der har været nogen Patient der har haft det saa godt paa et Hospital som jeg har haft det, (en rask Patient) baade Læger og Over og Sygeplejersker, ja selv Portør, og Gangkoner var gode og overbærende imod mig, og dog skulde jeg den sidste gang lønne den paa en slet og Bølleagtig Maade. for al deres Godhed.

Der var en meget Syg Patient derinde som af sin Familie fik Vin, imidlertid Døde han, og en Morgen efter jeg var staaet op, og Sjonalværelset stod aaben og i Vinduet stod 1 Flaske Vin, tog jeg den og Drak den i Fælledskab med en anden Patient. det løb til Hovedet og det smagte efter mere,

Nu var der en Sygeplejerske som Lærte og som Glemte at Lukke Medicinskabet, der tog jeg en hel Flaske vin ogsaa men det var blevet Opdaget, jeg fik dog Drukket den hele ud, men saadan som jeg havde raset, skubet Sygeplejerskene om, og efter at Portørerne havde overmandet mig havde jeg skældt Sygeplejerskerne ud, ja selv den gode Reservelæge Chr, udskældte jeg, men jeg vidste ikke jeg havde gjort det, jeg var og gjorde det og saa bad dem om Forladelse og mærkelig nok di tilgav mig, endskøndt jeg ikke havde fortjent det, men jeg vilde Ønske det ikk skete oftere.

Slutning.

Den Ærede Læser og Læserinde vil maaske sige det var en hurtig og brat Slutning. paa 32 Aars Erindringer, men Læseren maa betænke at den halve Tid ja maaske mere, har jeg været indespæret, og i den tid er der ikke noget at Fortælle om, da det er ens hver gang. saadanne Steder. men Læseren vi maaske spørge hvordan jeg kan huske det alt sammen.

Kjære Læser dersom deres Moder en gaang fortalte dem hvordan deres Barndom har været saa kan di tro di vilde huske det. og det har min Moder ogsaa saa tidt gjort.

Læseren vil maaske ogsaa vid hvordan Forfatteren er, af disse faa Ark, af Sit Liv. naar jeg selv skal sige det, er jeg en meget Hisig kal, der skal ikke meget til at faa mig gal, og saa er jeg maaske ikke saa god, saam jeg burde være. det har mange gange sket i Straffeanstalten at naar Galden ikke har kunnet eller maatte faa Luft er jeg blevet Daarlig. men det har ogsaa sket og det sker det i Reglende paa saadanne steder, di vil tvinge en ved Jernhaard Tvang. Saa bliver jeg rasende og saa ved jeg ikke hvad jeg gjør

men derimod har jeg det godt, (der kan være Grænser for alt.) saa tror jeg ikke jeg kommer nogen for nær naa di vil lade mig være det skidt, jeg er.

jeg har maaske ikke optejnet Alt i hele mit 32 Aarrige Liv men dog saa meget som jeg selv kan huske og tillige hvad andre har fortalt mig hvor jeg har været. og jeg kan ikke tro andet en den Ærede Læser og Læserinde maa foragte ja selv have afsky for saadan et Menneske eller (Dyr) som jeg er.

den Ærede Læser og Læserinde kunde maaske spørge hvormange gange jeg har været Straffet i mit Liv af Politiet, men saa vil di da rigtig foragte mig. Nu vel, da jeg har skrevet det andet, kan jeg vel og maa taale deres Afsky

og Foragt, men ret Længe gaar det ikke. den første gang jeg blev straffet fik jeg som Læsere ved 10 slag Ris, anden 12, trede 15, fjerde 20, femte 25, Sjette 2 Gange 20, Syvende da var jeg 15 Aar 10 Slag Rotting, Ottende 15, Niende 25 slag Rotting, alt for Tyveri, dels Indbrud og Lomme og Lejlighedstyveri, saa det var en smuk Barndom, og som Voxen 18 Maaneder for Ildløs, anden Gang 8 Maaneder for Inbrud, og tredde 18 Maaneder, for indbrud, fjerde 18 Maaneder for inbrud, og fente 2 Aar for Ran.

det bliver ikke saa lidt. Men dersom jeg har skaffet den Ærede Læser og Læserinde et par fornøjelige Timer med mit Krimskrams, beder jeg dem ikke Dømme mig for haardt da jeg har været Dømt rigeligt i mit Liv.

forbliver jeg. med

Agtelse

C. C. N.

P. S.

Dette er en 32 Aarige Forbryders Livshistorie.